Vom răsturna guvernul doar prin mijloace democratice

Serie a V-a. Numărul 61
16 PAGINI – 250 LEI

Săptămâna 24 - 30 noiembrie 1994
Director: RADU VASILE

FONDAT 1923

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAŢIONAL ŢĂRĂNESC CREŞTIN DEMOCRAT

O nefericită coincidenţă a făcut ca ziua de 19 noiembrie să fie o zi neagră pentru România, zi care a marcat începutul dezastrului naţional. La data de 19 noiembrie 1946 PNŢ a câştigat în mod detaşat alegerile generale, spulberându-şi pur şi simplu adversarul politic care la acea vreme nu era altul decât partidul comunist. Ceea ce s-a întâmplat ulterior ţine de domeniul absurdului sub semnul căruia avea să evolueze România timp de aproape o jumătate de secol. Prin cea mai grosolană fraudă electorală consemnată în istoria politică a acestei ţări, comuniştii au inversat rezultatele scrutinului, atribuindu-şi voturile câştigate de PNŢ şi instalându-se cu insolenţă la conducerea României. De fapt, respectând adevărul istoric, forţele bolşevice de ocupaţie au fost cele care au instalat la cârma ţării cozile de topor ale acestui neam, pleava şi scursura societăţii româneşti.

Patruzeci şi şase de ani mai târziu, în aceeaşi nefastă zi de 19 noiembrie, vechiul nomenclaturist Ion Iliescu, hârşit în toate relele comunismului, dar devenit între timp preşedinte „democrat" al României, l-a pus în fruntea executivului pe obscurul contabil numit Nicolae Văcăroiu. Trebuie să recunoaştem că la data constituirii Guvernului Văcăroiu, în prima sa alcătuire, am sperat că grava greşeală politică, prin care a fost încredinţată administrarea ţării unui astfel de guvern, va fi corectată în cel mai scurt timp şi că după 2 - 3 luni guvernul va cădea. Din păcate am subestimat puterea şi eficienţa forţelor obscure ale societăţii româneşti, interesate în menţinerea şi perpetuarea vechilor structuri, a haosului economic şi a corupţiei generalizate. Pe acest fond România a devenit cu adevărat ţara tuturor posibilităţilor, dar numai pentru o mână de politicieni lipsiţi de scrupule şi „oameni de afaceri" care au acumulat averi fabuloase, ce cresc lună de lună în progresie geometrică, de când în fruntea executivului se află premierul Văcăroiu.

De-a lungul celor doi ani negri ai guvernării lui Nicolae Văcăroiu am asistat la trei remanieri, toate făcute pe şest, în urma cărora s-a ajuns la situaţia absurdă ca jumătate din purtătorii de portofolii ministeriale să nu fie confirmaţi de parlament! Au fost înlocuiţi, de fapt „rotiţi" câţiva miniştri mult prea compromişi, de teapa lui Paul Teodoru sau Ion Oancea, fiind puse în locul lor tot „cadre de nădejde", iar când presiunea naţionalist-extremiştilor din PUNR a devenit prea mare, au fost asociaţi şi aceştia la guvernare, menţinându-se majoritatea parlamentară fără de care Guvernul Văcăroiu ar fi căzut în câteva zile.

Spre marea nefericire a României, actualul executiv s-a dovedit mult mai longeviv decât am crezut şi după doi ani se află încă la putere. Cum a fost posibil aşa ceva în condiţiile în care prin actul guvernării nu s-a realizat decât adâncirea dezastrului? Răspunsul nu este tocmai simplu, impunând măcar câteva nuanţări. În primul rând trebuie subliniat faptul că

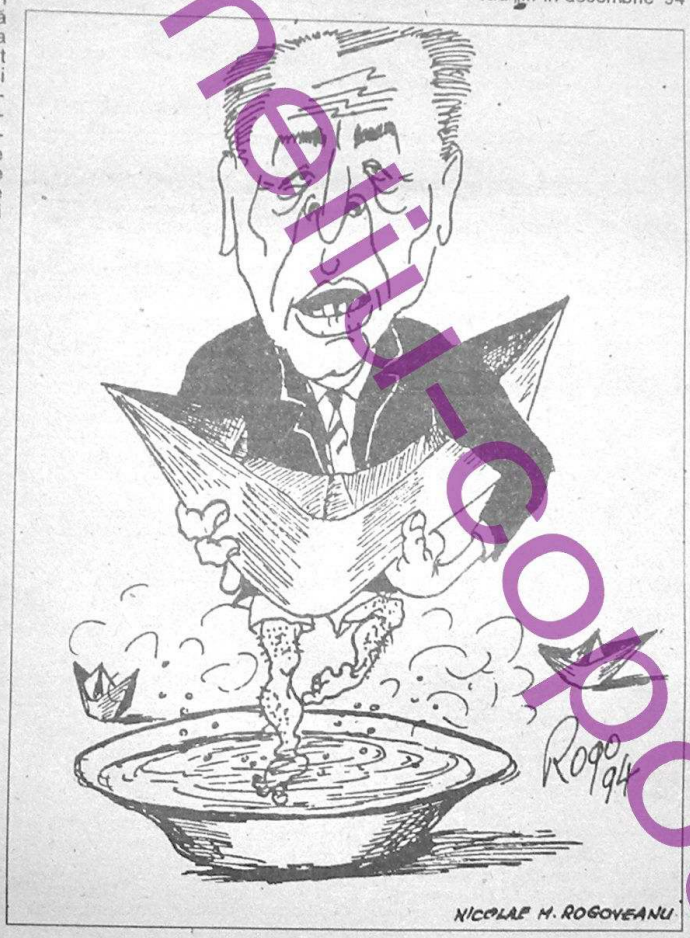

gestul onorabil al demisiei este cu totul străin politicienilor români aflaţi la putere. Dacă am cita numai oneroasa afacere a zahărului infestat sau încercarea criminală de vânzare pe nimic a flotei strategice a ţării, în care au fost nemijlocit implicaţi înalţi demnitari ai Guvernului Văcăroiu, tot am avea imaginea (destul de palidă de altfel) a unui guvern putred de corupţie, care în condiţii normale ar fi trebuit să-şi depună de mult mandatul.

Că nu va face niciodată acest lucru este clar, după cum la fel de clar este că nici nu va cădea în urma vreunei moţiuni de cenzură, nici că va cere vreodată un vot de încredere.

Dacă am lua în serios afirmaţiile cinice ale premierului Văcăroiu, conform cărora „... s-a atins obiectivul principal al guvernării: stoparea căderii producţiei materiale şi crearea cadrului necesar relansării economice" sau „... în decembrie '94 nivelul de trai va creşte cu 10% faţă de '93" sau „... în '95 ne concentrăm pentru a reuşi în economie un salt spectaculos, asta în contextul şi cu condiţia reuşitei procesului de restructurare şi privatizare", ar însemna fie că suntem naivi, fie că am şi uitat guvernările comuniste în timpul cărora ni se serveau zilnic asemenea inepţii în care nu mai credea nimeni.

Interesant şi amuzant totodată este faptul că Guvernul Văcăroiu priveşte cu optimism înainte, făcând previziuni pentru anul viitor, în condiţiile în care a dovedit cu prisosinţă că este incapabil să soluţioneze grava criză în care se află ţara, lucru imposibil de altfel în lipsa unui program coerent de ieşire din criză.

Pentru oricare politician lucid, dar şi pentru omul de rând care este principala victimă a Guvernului Văcăroiu, este limpede că această nefastă guvernare trebuie să înceteze. Răsturnarea guvernului aflat de doi ani la putere a devenit o condiţie obiectivă pentru salvarea României de la dezastrul total care se prefigurează. Afirmaţia preşedintelui PNŢCD Corneliu Coposu, făcută imediat după reîntoarcerea în ţară: **„Am venit să pun umărul la consolidarea democraţiei şi la dărâmarea guvernului"** constituie, după părerea mea, cea mai importantă şi tranşantă declaraţie făcută de vreun lider politic român în ultimii ani. Faptul că ambasadorul Traian Chebeleu, purtătorul de cuvânt al preşedintelui Iliescu, a înţeles în felul său declaraţia d-lui Corneliu Coposu nu ne surprinde. Gândirea domniei sale, în deplin acord cu cea prezidenţială, merge numai spre puciuri, lovituri de palat, insurecţii sau mineriade. Felul în care a fost răsturnat Guvernul Roman, prin recursul la mijloacele „democraţiei originale" probabil că i-a creat convingerea că numai aşa poate fi dărâmat un guvern. La Cotroceni s-a uitat că mai există în această ţară şi Opoziţia care prin măsuri exclusiv democratice poate răsturna totuşi un guvern care acţionează contrar intereselor României. Puterea acuză Opoziţia (prin persoana dl. Corneliu Coposu) că nu a propus „o alternativă viabilă" sau „soluţii constructive". Am fi tare curioşi să aflăm dacă există cumva acea alternativă viabilă şi acele soluţii constructive care venind de la Opoziţie ar fi acceptate de Putere. Există şi una şi celelalte, dar pentru Putere tot ce nu-i convine nu există.

Avem totuşi o certitudine: **Opoziţia nu cere intrarea în guvern, ci schimbarea majorităţii parlamentare.** A doua zi după schimbarea balanţei parlamentare Guvernul Văcăroiu va cădea în cel mai firesc şi democratic chip. Că Puterea se va împotrivi este un lucru firesc. Pentru cât timp, nu putem şti. Putem doar previziona că se va mai încerca, cât de curând, o nouă cosmetizare a executivului prelungindu-i-se astfel agonia până în primăvară. A nu se uita însă că primăvara este anotimpul în care înverzesc pomii şi cad guvernele. Aşteptăm plini de speranţe primăvara. Ca pe un început şi ca pe o izbăvire.

Mircea VLAD

www.coposu.com

Maxima săptămânii:
„Când ai dreptate fii logic; când n-ai, fii evaziv“.
(din „Legile lui Murphy“)

EFEMERIDE: 24 – 30 noiembrie (Brumar)

Pe 30 ale lunii ne amintim de Sf. Ap. Andrei. Era de fel din Galileea, din neam de pescari. Auzi, în pustie, predica Sf. Ioan Botezătorul şi aşa de mult se simţi atras de învăţătura acestuia, încât i se făcu ucenic. Când Iisus îşi începu misiunea, Andrei a fost cel dintâi care l s-a alăturat, de aceea l se mai spune Procletul (cel dintâi chemat). După ziua Cincizecimii, Apostolii s-au împrăştiat să predice Sfânta Învăţătură. Andrei merse în Sciţia, iar unele indicii sugerează că a plantat credinţa şi în ţara noastră, cel puţin în Dobrogea. Sf. Andrei a fost răstignit la Patras, se crede că pe o cruce din două bucăţi de lemn îmbinate oblic. În Evul mediu s-a format un ordin numit Crucea Sf. Andrei.

Pe 26 noiembrie 1909 are loc la Bucureşti premiera dramei istorice „Viforul“ de Barbu Ştefănescu-Delavrancea

24.11.1927: Moare Ion I.C. Brătianu (Ionel). A fost pe rând ministru al Lucrărilor Publice, al Afacerilor Interne (reuşind să potolească răscoala de la 1907), şef al Partidului Liberal şi prim ministru în anii grei din preajma Războiului pentru Reîntregire.

25.11.1991: Începe să emită SOTI, primul post de televiziune independent din ţara noastră.

26.11.1794 (st.n.): Moare stareţul Paisie (Petru Velicicovski), reformator al vieţii monahale de la noi.

27.11.1940: Sunt omorâţi: marele istoric Nicolae Iorga şi eminentul lider ţărănist Virgil Madgearu, de către o bandă de legionari înarmaţi, act de represiune odioasă care a discreditat Mişcarea Legionară.

30.11.1918: Congresul General din Cernăuţi, întrunit în marea sală sinodală a Palatului Mitropoliei, hotărăşte unirea Bucovinei cu România.

29.11.1938: Sunt asasinaţi pe drumul Bucureşti - Ploieşti mai mulţi şefi legionari în frunte cu C.Z. Codreanu, simulându-se o încercare de fugă de sub escortă. Prin acest act criminal, primul ministru Armand Călinescu (anterior exclus din PNŢ) contribuie la întărirea dictaturii carliste.

30.11.1918: Are loc intrarea triumfală în Bucureşti a Regelui Ferdinand în fruntea armatei învingătoare.

Dr. Mihnea DRAGOMIR

ANUNŢ

Organizaţia de Tineret a PNŢCD - sector 6, invită membrii şi simpatizanţii, marţi, 29 noiembrie 1994, orele 16, la sala de Consiliu a Primăriei (Calea Plevnei) la conferinţa: „Marea Unire de la Alba Iulia“.

Biroul OTPNŢCD - sector 6

Comunicat

Camera Federativă a Medicilor din România protestează împotriva dimensiunilor excesiv de mici ale bugetului sănătăţii din 1995, comparabil din acest punct de vedere cu cel pe anul 1994.

Glisarea problemelor financiare asupra bugetelor administraţiilor locale va genera, ca şi în acest an, grave probleme de constrângeri prin economii funeste în privinţa materialelor consumabile.

Ne distanţăm categoric de poziţia conducerii centrale a Federaţiei Sanitas, care, ca şi în 1994, este de acord cu dimensionarea bugetului sănătăţii pe 1995.

Este o dovadă în plus în legătură cu susţinerea Guvernului şi a Ministerului Sănătăţii de către conducerea centrală a Federaţiei Sanitas care nu-şi apără membrii, întrucât capitolul I al bugetului, alocaţii, aprobat de Federaţia Sanitas, înseamnă salarii foarte mici.

Camera Federativă a Medicilor din România

Cititorii întreabă, medicul răspunde

● „Domnule Scarlat Iulian, din comuna Gârbovi, vă rog să reveniţi la mijlocul lunii decembrie, pentru a primi medicamentele necesare tratării arteritei bilaterale de care suferiţi: PRISMA 2 cutii şi TRIZOLAN 1 cutie, pentru starea de agitaţie pe care o aveţi. Evitaţi în acest sezon expunerea prelungită la frig şi umezeală. Transmiteţi părintelui **Popa Vasile** urările noastre de sănătate şi-l aşteptăm pentru efectuarea EKG-ului de control.

● „Stimată doamnă Elena Manole, din sectorul 1, treceţi pe la cabinetul nostru medical pentru a primi o cutie de PROPHYLUX pentru tratarea migrenei. Vă mai sfătuiesc să evitaţi în alimentaţie, timp de 10 zile ouăle, untul, smântâna şi să mă contactaţi la telefon, dacă mai intervin tulburările de tranzit intestinal.

● Transmitem şi pe această cale mulţumirile noastre şi ale pacienţilor ce se adresează cabinetului nostru medical, pentru medicamentele primite prin domnul **Chira Viorel** din SAI, colegului şi prietenului nostru din Germania - landul Bavaria, distinsul domn doctor **Coriolan Brad**, care pe lângă medicamentele aduse, ne-a oferit prietenia şi colaborarea permanentă. Totodată aducem mulţumiri doamnei **Geneviève Guitton** - din Paris, care ne-a trimis o cantitate de medicamente prin amabilitatea doamnei **dr. Lincă**, sector 1, care suplinesc şi completează tratamentul pacienţilor noştri.

● Cu această ocazie, informăm prietenii şi pacienţii cabinetului medical al PNŢCD, că activitatea noastră continuă, noi fiind personalul medical aflat la dispoziţia tuturor celor care ni se adresează, din Capitală şi din ţară, în fiecare zi, cu excepţia zilelor de sâmbătă şi duminică.

Dr. Maria VISSARION

Comunicat

Biroul Naţional al Organizaţiei de Elevi anunţă că în data de 26.11.1994 va avea loc în Bucureşti, a treia Conferinţă Naţională a OENŢCD. La această conferinţă se va alege noua conducere, se vor aduce amendamente noului regulament, se vor purta discuţii asupra Legii Învăţământului şi se va dezbate statutul OENŢCD în cadrul PNŢCD. În deschiderea lucrărilor vor lua cuvântul personalităţi politice ale partidului.

Vicepreşedinte OENŢCD,
Raul Toma

Anunţ

Organizaţia Muncitorească Centrală a PNŢCD anunţă membrii şi simpatizanţii săi că joi, 23.11.1994, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, et. 1, corpul B, orele 17.00, va vorbi Dl. avocat CONSTANTIN AMZUŢĂ - coordonator în probleme juridice, pe tema: „Actualitatea politică din România“.

Preşedinte, Ion LAMBRU — **Secretar general, Vlad ROŞCA**

Pierdut ştampilă Asociaţia umanitară română „Bernadette“, chitanţier numerotat de la 1-100, legitimaţie preşedinte asociaţie pe numele **Eugenia Marie-Jeanne Curelescu**. Le declar nule.

Dreptatea

Secretar general de redacţie:
MIRCEA VLAD
Informaţii:
DAN BĂNICĂ

Şefi de departament:
OVIDIU PĂTRĂŞCANU: politic
ŞTEFAN CALIGA: internaţional
IOAN FRĂNCU: sport
Fotoreporter:
ALEXANDRU MINEA
Corectură:
FLORINA DUDĂU
Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
Documentare:
CONSTANTIN CEACU
Departament publicitate şi marketing:
MARIA CĂPĂŢÂNĂ
Difuzare: LUMINIŢA DAMIAN
Financiar, contabilitate:
ECATERINA BUCĂ,

Corespondenţi speciali:
SILVIA DUTCHEVICI,
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL
SUA şi Canada
RADU PĂTÂRLĂGEANU
Germania
SERGIU KLEIN
Barcelona
Corespondenţi teritoriali:
SORIN GRECU - Cluj
TICU CIUBOTARU - Galaţi
VIRGIL COSMA - Iaşi
TOMA EDUARD DINU - Iaşi
SIMION SANDU BORBEANU
Hunedoara
NICU VRÂNCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Braşov
MĂLIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILICA - Alba
IONEL BOTEA - Caraş Severin
FLAVIU BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
AUREL TEODORESCU - Argeş
MARIN TRAŞCĂ - Olt
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN POPESCU - Prahova
MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiş
PANAIT STĂNESCU-BELLU - Timiş
VICTOR PIETREANU - Teleorman
SORIN CUCUREZEAN - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor
Redacţia şi administraţia: Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, tel.: 6504125, fax: 6506444, 70179, Bucureşti, sector 1. Cont virament nr.: 4510501106 BCR filiala SMB.
Tehnoredactare computerizată: Raluca Bobic, Anca Firescu, Mihaela Ivan, Mariana Ioniţă
Tiparul executat la TIPOREX Calea Plevnei nr. 114, sector 1, tel: 637.71.96

Cititorii săptămânalului „Dreptatea“ care doresc abonamente au următoarele posibilităţi:

a) Adresându-se redacţiei noastre din Bucureşti, Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, sector 1, tel: 6504125, fax: 65046444, cont de virament: 4510501106, BCR - SMB. Se decupează talonul existent în publicaţie şi însoţit de mandatul poştal care atestă plata se vor trimite pe adresa de mai sus.

b) Adresându-se tuturor oficiilor PTTR din ţară, menţionând că săptămânalul „Dreptatea“ figurează în catalogul RODIPET la poziţia 2129.

CUPON DE ABONAMENT

	1 lună	3 luni	6 luni	12 luni
	1080	3210	7020	14040

Nume
Prenume
Adresa
Cod poştal
Localitatea
Judeţul
Suma de lei s-a depus cu chit. nr. ..... mandat poştal nr. ..... din ..... în contul nr. ..... deschis la ..... sau dispoziţia de plată nr. .....

www.cornelliu.ro

Conferința de presă săptămânală a PNȚCD

În deschidere, dl Radu Vasile, purtător de cuvânt al PNȚCD a anunțat că vinerea trecută a avut loc Conferința Națională a Uniunii Generale a Pensionarilor din România, singurul partid invitat să participe la lucrări fiind PNȚCD. ● Situația presei este disperată - a arătat în continuare domnia sa - și probabil vom fi confruntați cu o grevă de mari proporții a publicațiilor. Este inutil de amintit ecoul internațional pe care l-ar avea o asemenea grevă. De altfel, Asociația Internațională a Jurnaliștilor s-a solidarizat cu presa română. Avem de-a face cu o politică deliberată a Guvernului de blocare a ziarelor. Nimic nu poate altera mai mult imaginea României decât această sugrumare a presei". ● Dl Ion Rațiu, vicepreședintele al PNȚCD referindu-se la interviul publicat de săptămânalul „Expres" a declarat: „Lecturarea interviului a fost șocul vieții mele. Este o provocare absolut ordinară". De vină sunt ziariștii (de la „Cotidianul") Petru Ionescu și Andreea Pora ● Dl Iulian Crețu, viceprimar general al Capitalei, a anunțat o conferință de presă a Clubului Comerțului Bucureștean și a relatat scopul vizitei pe care tocmai a încheiat-o în Germania. „Am obținut un credit de 20 de milioane de mărci pentru construirea unei stații de incinerare a gunoaielor cu o capacitate de 35-40 de mii de tone pe an. Totodată, am organizat filiala fundației „Henry Coandă" pentru copiii superdotați din Essen. Ca președinte de onoare a fost ales un mare industriaș din Germania. Am înființat de asemenea, la München o filială a Ligii Primarilor Germania". ● Sosit cu o mică întârziere, datorită participării la lansarea cărții ambasadorului SUA (care a funcționat în România înainte de '89) David Funnderburk, dl. Corneliu Coposu a apreciat: „PNȚCD a asigurat continuitatea fostului PNL în cadrul Convenției Democratice. Deci pentru intrarea în CDR a unei formațiuni liberale unificarea cu PNȚCD este o soluție, dar nu singulară. Celelalte soluții se referă mai ales la unificarea liberală văzută în ansamblul ei, dar dificilă din cauza veleităților personale". ● „Nimeni nu riscă desființarea formațiunii pe care o conduce din cauza unor ambiții subiective prin părăsirea CDR". ● „Echipa CDR este incomparabil mai bună decât echipa guvernamentală". ● „În momentul în care domnul Roman a făcut cu conducerea Partidului Democrat un cabinet fantomă am fost întrebat de ce nu face și PNȚCD un asemenea cabinet. Am răspuns că nu recurgem la acest lucru deoarece domnului Roman i-a fost ușor în sensul că pentru fiecare om din partidul domniei sale avea un loc de ministru, la noi există 20 sau 30 de oameni foarte capabili pe un singur post". ● „Impresia mea este că se dorește acum în preajma alegerilor să se prelungească agonia Guvernului prin remanierea guvernamentală. Cred că se va recurge și în primăvara anului viitor la o nouă remaniere. Sărăcia crește iar declarațiile amorfe ale domnului Văcăroiu nu ameliorează cu nimic situația". ● „Este preferabil pentru domnul Iliescu să facă înțelegeri cu partidele care doresc câteva portofolii ministeriale sau câteva posturi de ambasador, pe noi însă ne interesează nu acest gen de chestiuni ci interesele țării". (O.P.)

PNȚCD va finanța activitatea cabinetului medical aflat în incinta sediului central

Motto:
„... iar dacă nu-l voi respecta și voi deveni sperjur
Să mi se întâmple tocmai contrariul"

Joi 17 noiembrie 1994, a avut loc conferința de presă lunară a Convenției Medicilor Democrați din România la sediul acesteia din Bd. Carol I nr. 34. Au fost prezenți medici din țară, prin tre care îi menționăm pe: **dr. George Calalb**, președintele CMDR, **dr. Marie-Jeanne Vissarion** - secretar executiv, **conf. Nae Constantinescu** - vicepreședinte CMD, **dr. Florin Stănescu** - membru în Comitetul director, **dr. D. Perieteanu** - membru în Comitetul director, alții medici și venit special pentru această ocazie **dr. Coriolan Brad** din Germania (născut la Sibiu - 1924, absolvent al Facultății de Medicină Cluj), emigrant în Germania datorită șicanelor și prigoanei comuniste, stabilit în prezent la Freiburg unde profesează medicina, colaborator al „Cuvântului românesc".

În prima parte a lucrărilor s-a discutat situația cabinetului medical al PNȚCD și a dr. Calalb personal în urma deciziei DSMB de a restructura postul de medic al dr. Calalb și de a desființa cabinetul de specialitate aferent aflat în incinta sediului PNȚCD. S-a hotărît: 1. Cabinetul medical PNȚCD va funcționa în continuare cu aceeași încadrare medicală și program de lucru, medicii săi angajați urmând a fi remunerați din fondurile partidului. (Mai mult, s-a stabilit colaborarea cu o farmacie și pentru compensarea rețetelor veteranilor de război).

2. Conducerea PNȚCD a luat asupra sa această măsură de continuare a activității medicale a cabinetului.

Referitor la ultima și cea mai recentă măsură a administrației comuniste de la București, de sabotare a Opoziției și presei independente și prin ea de stopare a luptei pentru întronarea statului de drept și a libertăților cetățenești, prin întreruperea livrărilor de hârtie tipografică, reținem din expozeul **dr. Nae Constantinescu** de la Spitalul Colțea: **„Problema creată în legătură cu hârtia, într-o țară care are disponibilități în acest sens, este artificială (și exprimă reaua voință a celor care o înfăptuiesc). Ultima redută care a mai rămas în calea refacerii, a dominației administrației contra cetățeanului de rând, este presa. Pentru omul de rând ziarul reprezintă o hrană, lipsa presei - înfometarea, iară, a țării prin informație. Remarcați situația de răscruce în care ne aflăm! Nu mai există altă țară în Europa în care să se pună problema dispariției ziarelor și este inadmisibil ca într-o țară (România!) să existe monopolul hârtiei care să aparțină exclusiv unei singure întreprinderi - Letea."** Iar, în continuare: **„Discutăm bugetul (Ministerul Sănătății, în general, n.n.) în condițiile secretomaniei. Fără să se prezinte în mod public Parlamentului și țării care sunt obligațiile administrației și cum încearcă ea să le acopere. Nimic din toate lucrurile acestea nu se știe. Este exact sistemul cu care am fost obișnuiți până în 1989: se hotărăște (de sus), iar cetățeanul se supune. Iată structura comunistă care continuă în România! Continuă și se perpetuează. În ce privește infrastructura - deci cei care trebuie să fie capabili să gestioneze problema asigurărilor de sănătate - problemă de absolută necesitate, ca și toate celelalte care privesc actul medical instituționalizat de altfel, suntem cu foarte multe nerealizări, foarte multe neîmplinîri... Vă rog să rețineți obligația pe care o avem de a trage acest semnal de alarmă în fața populației: România nu se va schimba decât atunci când cetățeanul de rând va înțelege că el este și trebuie să fie în centrul atenției (societății) și nu cel care îl administrează."**

Întrebarea care a planat asupra asistenței și a medicilor prezenți a fost: Cum susține Ministerul Sănătății că veniturile medicilor (care se acordă proporțional cu sporirea bugetului) vor crește de două-trei ori, când bugetul rămâne același, neschimbat?

În continuare, dr. George Calalb a mulțumit dr. Brad pentru donațiile de medicamente și aparatură pentru cabinetul medical PNȚCD, sub formă de ajutoare, în cadrul liniei funcționale Germania-PNȚCD România. „Dacă Ministerul Sănătății susține, au menționat medicii prezenți, că s-a preluat modelul german de activitate medicală pentru România, și modul de aplicare evident cu rezultate certifică un bluff, atunci această asertiune vine să compromită sistemul sanitar al Germaniei considerată a fi sursa de inspirație".

În partea a doua a urmat conferința dlui dr. Coriolan Brad, cu tema „Avantajele și dezavantajele medicinei particulare", din cuprinsul căreia am reținut: „Văd ce probleme serioase vă frământă pe dumneavoastră. Vă găsiți în fierberea unor transformări în organizarea sanitară. Eu nu fac critica regimului de aici dar atâta timp cât nu există un regim politic care să garanteze stabilizarea și structura politică într-un stat, nu se poate duce nici un fel de acțiune normală, oricine ce-ar vrea, pentru că nu există suportul real pentru a face un act, oricât de mic, viabil. În Germania sistemul asigurărilor de sănătate funcționează în mod normal și legic, medicii sunt retribuiți după numărul de bolnavi înscriși, deci după munca lor. Se lucrează computerizat, simplu, corect. Ce face dl Mincu în România nu corespunde cu ceea ce se face în Germania."

Florina DUDĂU

Conferința săptămânală a O.M.C.

„Forme de exploatare a pământului și efectele acestora asupra forței de muncă din România"

Conferință săptămânală de joi 17 noiembrie a Organizației Muncitorești Centrale a PNȚCD a avut ca temă de dezbatere „Forme de exploatare a pământului și efectele acestora asupra forței de muncă din România". Conferențiar - dl. ing. **Constantin Cristescu**, membru al conducerii partidului.

„Problemele agriculturii în România nu pot fi tratate după un șablon - a declarat conferențiarul - de aceea complexitatea acestora trebuie abordată ținându-se seama de factori diverși". În legătură cu restituirea pământului, d-sa a arătat că dificultatea începe de la valoarea foarte diferită a calității pământului. Una este valoarea acestuia în câmpie și alta la deal sau la munte. Pe de altă parte, o valoare are un ha de livadă sau vie și cu totul alta unul de teren arabil. România însumează pe teritoriul ei toate formele de relief și de sol din Europa. De aceea, ar fi trebuit să se țină seama de acest lucru la redactarea Legii 18. Guvernul, cel pus să aplice prevederile respectivei legi, aplică o reevaluare a terenurilor agricole după un șablon, făcând în felul acesta ca pământurile celor care au fost incluși în societățile de stat ca acționari să fie evaluate la prețuri mici. Or, cum ieșirea din indiviziune ar urma să se facă pentru cei care nu vor încheia contracte de locațiune, cu rambursarea în lei a contravalorii acestor terenuri, respectivii proprietari vor primi foarte puțini bani. În legătură cu proiectul de lege al Guvernului privind înființarea Societății Naționale a Agriculturii, zis și proiectul Tabără, prin care s-ar scoate în afara proprietății de stat terenurile particulare și subordonarea acestuia direct Guvernului va face imposibilă orice revendicare, știut fiind că mulți oameni au fost deposedați în mod abuziv prin decretele comuniste din anii '50." În altă ordine de idei, conferențiarul, referindu-se la forma de proprietate, a subliniat că PNȚCD sprijină proprietatea mică și mijlocie și de aceea promovează ideea înapoierii acesteia proprietarilor de drept. Cu această ocazie d-sa a subliniat că nu trebuie confundată forma de proprietate cu aceea de valorificare și exploatare, care poate fi asociativă. Aceasta mai cu seamă în condițiile în care zestrea tehnică a agriculturii românești este sub orice critică. Se impune introducerea de utilaje noi, moderne pe care țăranul român nu are bani să și le procure. Se impune deci o legislație potrivită acestui scop. Dobânzile, așa-zis bonificate, practicate de guvern la acordarea de credite agricultorilor nu sunt menite să însănătoșească acest sector atât de important al economiei românești. Creditele de anul acesta se acordă în iarnă, iar anul agricol începe la 1 septembrie. Ce să facă omul cu banii în aceste condiții? De aceea, o schimbare nu poate veni decât de la un alt partid instalat la guvernare. Odată cu aceasta, s-ar putea aborda și un alt punct delicat al societății: șomajul. Dezvoltarea industriei de utilaje, precum și a celei alimentare, rezultată din creșterea producției agrare, ar crea multe locuri de muncă. „Să nu uităm că solul României ar putea hrăni circa 50 milioane de oameni", a precizat conferențiarul. În legătură cu proprietatea de stat, dl. Cristescu a susținut necesitatea întoarcerii acesteia în limitele zestrei pe care a avut-o înainte de colectivizare, suficientă pentru rolul pe care trebuie să-l aibă: funcționarea stațiunilor experimentale.

Au urmat întrebări adresate conferențiarului și dezbateri legate de tema expunerii. Prezentăm câteva dintre ele.

Dl **Ion Lambru**, președintele OMC: „Mai este posibil, în condițiile de azi, ca agricultorul să folosească animale de tracțiune?" ● dl **C. Cristescu**: „Nu se poate suprima calul. Sunt regiuni unde, datorită reliefului, se impune folosirea acestuia. În același timp, pentru a sta la moară nu poți bloca o zi întreagă un tractor." ● dl **Emil Popescu** (agent de asigurări) l-a întrebat pe conferențiar cum vede faptul că 27% din populația activă din România este angrenată în agricultură, în vreme ce în alte țări aceasta este de numai 3%. ● Dl Cristescu: „Am spus că România ar putea hrăni 50 milioane de oameni. Observați că toți miniștrii agriculturii s-au străduit să însămânțeze exact suprafața necesară hrănirii a numai 23 de milioane. Se vede deci că aceste guverne de până acum nu sunt dispuse decât la minima prestație. Fără o investiție masivă în tehnologia modernă și foarte performantă nu o vom scoate la capăt". ● Dl **G.Janich** (cizmar, lider sindical) l-a întrebat pe dl C. Cristescu în ce cajitate acționează, de țărănist sau de membru al PROPACT-ului. Dl **Cristescu**: „Întotdeauna am vorbit și am semnat în presă ca membru al conducerii PNȚCD". ● Dl prof.univ.**Teofil Crăciun** a subliniat rezervele importante ale agriculturii românești. Se impune de aceea o finanțare a structurilor agriculturii, structuri ce trebuie să aibă ca bază proprietatea privată. ● Dl **Ion Dinu** (maistru croitor) s-a pronunțat cu vehemență împotriva colectivizării ce mai persistă încă și a acaparării pământurilor de către tot felul de uzurpatori, dând ca exemplu cazul fostului ministru Oancea. ● Dl **C. Amzuța** (avocat): s-a referit la necesitatea găsirii modalităților de a câștiga alegerile, numai acesta putând duce la o schimbare în bine. D-sa de fapt și-a început în felul acesta cu anticipație conferința pe care o va ține săptămâna viitoare.

În încheiere, a vorbit dl președinte **Ion Lambru**, care a atras atenția că, în cadrul fenomenului social al navetei între sat și oraș, s-a operat o ofensivă a țărănimii cu ideile ateismului și ale comunismului. Este vremea ca același fenomen să opereze invers: muncitorii-țărani să răspândească la sate ideile democrației creștine, a încheiat domnia sa.

Dan BĂNICĂ

Organizaţia PNŢCD - Alba şi-a demonstrat încă o dată înalta valoare politică

Mesajul d-lui Corneliu Coposu

Îmi pare rău că nu sunt alături de dvs. şi de participanţii la acest simpozion. Vă urez succes!

În zilele de 18 - 20 noiembrie, a avut loc la Alba Iulia, seminarul cu tema: „Istorie şi actualitate politică". Organizat la iniţiativa deputaţilor PNŢCD de Alba, d-nii Ioan Berciu şi Mircea Popa - Zlatna, seminarul a beneficiat de sprijinul consistent al fundaţiei Hanns Seidel şi de asemenea al Organizaţiei Judeţene PNŢCD Alba. Lucrările au fost deschise de dl. Ioan Berciu care a relevat importanţa oraşului Alba Iulia în istoria românilor şi care a atras atenţia participanţilor într-un mod special: „Vă rog ca pe timpul simpozionului să aveţi cu dvs. spiritul lui Iuliu Maniu, deoarece acesta îi este consacrat". Reprezentantul fundaţiei Hanns Seidel, dl. Horst W. Kossak a adresat un cuvânt de salut participanţilor şi s-a referit la importanţa reconsiderării istoriei prin prisma actualei situaţii politice. Privitor la situaţia geo-politică a României, dl. Kossak a apreciat că în acest moment aceasta este favorabilă schimbărilor în bine, la capătul tunelului „întrezărindu-se o lumină, deşi situaţia economică e foarte slabă". „Imaginea catastrofală a ţării dvs. se îmbunătăţeşte pe zi ce trece; ţara dvs. are acum multe şanse, ele trebuie folosite".

Referatul „Instituţiile culturale din România interbelică, între spiritul privat şi cel oficial" prezentat de dl. Valer Moga, şef de secţie la Muzeul Unirii din Alba Iulia a provocat vii şi numeroase discuţii, toate convergând spre ideea că este necesar să se promoveze astfel de societăţi culturale pentru a reuşi maturizarea societăţii, deci implicit democratizarea ei. Dl. Tiberiu Vladislav, senator PNŢCD Hunedoara, a felicitat gazdele pentru efortul depus şi a anunţat organizarea la începutul anului viitor a unui simpozion de popularizare a NATO la Petroşani.

Un foarte interesant referat, cu titlul „Ziarul Detunata săptămânal al Moţilor, între social şi politic", a prezentat dl. Mircea Popa - Zlatna, tema acestuia pretându-se excelent la comparaţii între condiţiile în care apare presa astăzi şi condiţiile din perioada 1943 - 1945.

Primul număr al ziarului „Detunata" editat la Alba Iulia din iniţiativa şi sub direcţia lui Ioan Popa - Zlatna a apărut la 14 martie 1943. România se afla în acea perioadă angajată în războiul de răsărit, cu nordul ardealului încă ocupat, poporul român fiind sub povara unor mari sacrificii fizice şi materiale pentru susţinerea războiului, dar şi cu o mare apăsare morală datorită prezenţei străine în Ardealul românesc. Starea precară în care se găseau locuitorii Munţilor Apuseni (moţii), a determinat încă din anii care au precedat al doilea război mondial, o acţiune amplă privind culturalizarea locuitorilor şi sprijinirea lor pentru asigurarea necesarului pentru o viaţă mai bună.

Nu întâmplător, în primul număr semnează Petre Bucşa, V.Copilu-Cheatră, I.V. Munteanu, Ion Cârjă Făgădaru, iar la rubrica: „Cărţi pentru noi", prezentarea lucrării aparţine profesorului Gabriel Ţepelea, "Teatrul de război".

Menţionez că directorul ziarului „Detunata" a fost un înverşunat susţinător al ideii ca armatele române să nu treacă Nistrul. Din acest motiv ştirile despre război erau scurte sau uneori lipseau, cu atât mai mult cu cât acestea erau întotdeauna elogioase faţă de armata germană. Această poziţie i-a adus de multe ori reproşuri şi somaţii de la Ministerul Propagandei, iar ziarul a fost de câteva ori suspendat. Amintesc faptul că la Ministerul Propagandei, responsabil cu cenzura era George Macovescu, viitorul demnitar „democrat" al guvernelor comuniste.

Luna mai a anului 1944 a însemnat un nou pas în activitatea publicistică a directorului ziarului, fiind mereu în contact cu conducerea centrală a Partidului Naţional Ţărănesc, era la curent cu demersurile ce se făceau în privinţa schimbării de orientare privind războiul, şi aşa cum am mai menţionat a fost împotriva trecerii Nistrului de către armata română. El era în acelaşi timp şi antifascist şi anticomunist. De la început, deplângea acţiunea mareşalului Antonescu, care nu a ţinut seama de sfaturile marilor oameni politici ai vremii de a nu trece Nistrul şi dorea nespus sosirea zilei care avea să stingă durerea cea mai mare care vlăguia ţara de câţiva ani: eliberarea Ardealului ocupat vremelnic şi refacerea României Mari.

Numai că, odată cu intrarea armatei roşii pe teritoriul ţării şi care aducea în cârcă pe cei câţiva comunişti trădători bine întreţinuţi, plătiţi şi învăţaţi în ale diversiunii de către Moscova, acţiunile care au urmat sub ameninţarea şi ascuţimea baionetelor ruseşti au curmat foarte repede bucuriile biruinţei.

Aşa-zişii comunişti veniţi de pe meleaguri străine au adunat de pe drumuri parte din pleava societăţii româneşti, dar cu dorinţa de putere şi au început acţiunea sub un scenariu bine pus la punct (Titlul seminarului nostru" Istorie şi actualitate politică" se potriveşte din acest punct de vedere), de organizare a partidului comunist în România şi eliminarea din viaţa politică, socială şi economică a celor care au înţeles bine patriotismul şi au făcut ceva pentru prosperitatea ţării.

„Solicitarea" din articolul „Arestaţi-ne !, Arestaţi-ne" nu s-a lăsat mult aşteptată. Încă din anul 1945, directorul ziarului precum şi colaboratorii din comitetul de redactare, I.V. Munteanu şi V. Copilu-Cheatră au fost hărţuiţi şi arestaţi. Ioan Popa-Zlatna cu acuzaţiile: criminal de război, jefuitor, atitudini ostile faţă de persoane notorii democratice ca : Ana Pauker, Vasile Luca, localnicii fraţii Klein (unul din ei devenind chiar prefect de poliţie) şi în general că în perioada 1931 - 1944 a făcut politică ţărănistă, a „frecventat" închisorile comuniste din Alba Iulia, Cluj, Caransebeş, Deva, Văcăreşti, Ministerul de Interne, Piteşti, în perioada 1945 - 1951, iar din 1952 a fost expulzat din oraşul Alba Iulia cu întreaga familie, stând în domiciliu obligatoriu până în anul 1956. Marea majoritate a colaboratorilor şi a prietenilor strânşi în jurul ziarului „Detunata" au decedat. Fie-le ţărâna uşoară!

Foto: West Magazin

Mă întreb însă, dacă ar fi trăit până astăzi, i-ar fi satisfăcut şi s-ar fi bucurat de realizările de după Revoluţia din Decembrie 1989?

Lucrarea dl. Popa -Zlatna a generat aprinse discuţii şi în privinţa statutului ziaristului în faţa legii, fiind bine cunoscute prevederile din Codul Penal care pedepsesc mult mai aspru ziariştii în cazul infracţiunii de calomnie. Am reţinut în acest sens ideea dl. Gheorghe Cristea, deputat de Ialomiţa : „Pedepsele sporite în cazul ziariştilor sunt o aberaţie. Într-un şir logic, dacă se procedează la calomnie

Foto: West Magazin

Mesajul d-lui Ion Diaconescu:

Puţine locuri din această ţară au privilegiul de a fi fost martore ale unor evenimente fundamentale pentru istoria poporului român. Printre acestea, Alba Iulia se situează la loc de frunte. Aici Mihai Vodă cel Viteaz a săvârşit, cu aproape patru secole mai înainte, prima unire a ţărilor române, aici s-a definitivat unirea cea mare din 1918. Aceste acte au fost pietre de temelie ale istoriei poporului nostru şi oricine se preocupă de destinele acestei ţări, oricine se implică în viaţa politică actuală, nu poate să nu facă referire la aceste momente glorioase din trecutul nostru.

De aceea, considerăm foarte inspirate atât tema cât şi locul pe care organizatorii le-au ales pentru ţinerea acestui simpozion de la Alba Iulia. Cu regretul de a nu putea fi prezent alături de dvs., felicităm din toată inima pe organizatorii simpozionului şi uram ca lucrările acestei reuniuni să reprezinte, pentru membrii PNŢCD şi pentru toţi participanţii, un prilej de îmbărbătare în lupta pe care o duc în slujba neamului românesc.

într-un ziar central, pedeapsa trebuie să fie mai mare decât dacă această calomnie s-ar fi comis într-un ziar local. Iar dacă se calomniază la CNN de exemplu, ziaristul trebuie închis pe viaţă fiindcă a calomniat în faţa întregii lumi. Repet, nu pot fi de acord cu aceasta. Toţi oamenii trebuie trataţi în mod egal".

Acad. Gabriel Ţepelea a prezentat două referate: „Gândirea creştină şi drepturile omului" şi „Integrarea Europeană", lucrările d-sale determinând luări de cuvânt ale d-lor deputaţi: Nicolae Ionescu-Galbeni, Ioan Berciu, Vasile Popovici şi Răsvan Dobrescu.

A doua zi a seminarului a debutat cu audierea referatului d-lui prof. Virgil Petrescu care a avut ca temă: „Efortul PNŢCD pentru promovarea unei noi Legii a învăţământului".

Nu insistăm asupra acestui subiect, deoarece a fost dezbătut pe larg în paginile săptămânalului nostru.

Au fost apoi prezentate lucrările d-lor : conf. Iacob Mârza: „Istorie şi politică: Şcolile de la Blaj" şi prof. Ioan Buzaşi „Blajul în spiritualitatea românească".

Discuţiile care au urmat au avut ca protagonişti pe acad. Gabriel Ţepelea, Nicolae Ionescu-Galbeni, prof. Ioan Oprean („faptul că ideile noastre converg în legi care sunt acceptate şi de Putere dovedeşte faptul că dispunem de suficiente forţe care să ne permită accesul la conducerea ţării"), Răsvan Dobrescu, Valer Moga („Castalia, cetatea spiritului din romanul „Jocul cu mărgele de sticlă" al lui Herman Hesse, există la noi aievea"), Sorin Lepşa („La ora actuală în România nu se investeşte în învăţământ sau se investesc sume insignifiante. Şi atunci avem o lege care nu poate fi operativă"), Ioan Zube, deputatul Vasile Pop („Învăţământul nu este o cheltuială ci o investiţie. Aici nu e vorba de o anumită sumă ci de o proporţie. Această proporţie reflectă efortul naţiunii pentru propria-i supravieţuire"), dl. Ioan Berciu („Secretariatul de Stat pentru Handicapaţi cred că nu trebuie arondat nici Ministerului Sănătăţii nici Ministerului Învăţământului pentru că problema este foarte delicată prin însuşi statutul handicapaţilor"),prof. Alexandru Badea („Povestea cu apolitismul sindicatelor este o farsă"), prof. Gh. Cristea („pentru învăţământ noi susţinem 8% din buget, proiectul de lege al Guvernului prevede 4%, iar în realitate se vor acorda 2%. Acum este momentul ca sindicatele din învăţământ să intre în acţiune. Actualul guvern nu va fi în stare să dea mai mult de 3.000.000.000 lei, fiindcă este mai mult decât slab. În condiţiile în care peste 98% din industrie aparţine statului, cum se poate ca sectorul privat - care ştiţi bine cât de mic este - să dea la buget 55 % din impozitul pe profit? Singurul sector în care cheltuielile ţin pasul cu inflaţia este cel al păstrării administraţiei sub diverse forme (poliţie, SRI, gardieni publici etc.), restul sectoarelor şi mai ales învăţământul au coeficienţi de salarizare extrem de mici").

Primarul oraşului Alba Iulia, dl. Ioan Timiş a ţinut să prezinte programul manifestărilor ocazionate de ziua naţională a României-1 Decembrie, deoarece „opoziţia e la ea acasă în acest oraş şi găsesc firesc faptul ca dvs. să aflaţi acest program".

Acţiunile ce se vor desfăşura sunt dintre cele mai diverse şi se impune să amintim: concertul corului Madrigal, expoziţii de artă cultă şi naivă, spectacole folclorice şi de muzică uşoară, focuri de artificii etc. În privinţa numelui oraşului, dl. Timiş a cerut parlamentarilor PNŢCD ca Alba Iulia să fie numit prin lege „Oraş simbol al Unirii Române" şi totodată a solicitat întreprinderea unor demersuri pe lângă forurile competente pentru a putea construi în oraş un cămin pentru copii orfani.

(Va urma)

Ovidiu PĂTRĂŞCANU

www.dacoromanica.ro

SCRISOARE DESCHISĂ,

adresată domnilor: Doru Ioan Tărăcilă, ministru de interne, Vasile Manea Drăgulin, procuror general

Domnilor înalți demnitari,

Mă văd obligat a vă adresa aceste rânduri fiind stupefiat și indignat de cele ce se mai pot întâmpla în țara noastră, la sfârșit de mileniu, cu privire la încălcarea flagrantă a drepturilor elementare ale omului și ale cetățeanului, garantate de Constituția Țării, pe care sunteți chemați să o apărați, precum și ale prevederilor din declarația Universală a Drepturilor Omului, la care țara noastră a aderat și care se pare că pe dumneavoastră nu vă interesează.

Toate aceste încălcări grosolane, săvârșite în spiritul dictaturii ceaușiste, le-am aflat din emisiuni de radio în limba română și mi-au fost confirmate de reportaje din presa din țară.

Este vorba de fapte grave, săvârșite de ofițeri de poliție cu prilejul pregătirii de către TUNȚCD a mitingului aniversar din 8 noiembrie 1994 ținut la București, miting aprobat de organele de stat abilitate în acest sens, inclusiv Poliția Capitalei, căreia îi aparțin și ofițerii de poliție la care mă refer.

Cu toate că acest miting era autorizat, ofițeri de poliție și-au permis să aresteze două studente care afișau la Căminul studențesc unde locuiau, un convocator pentru mitingul respectiv.

Din declarațiile făcute public de studentele **Lavinia Vasiliu** și **Ana Podaru**, rezultă că un anumit polițist - **Nadolu** - le-a arestat și le-a condus la secția de poliție Regie, după ce a rupt afișele ce convocau studenții la un miting pașnic. La poliție le-a supus unor presiuni psihice, amenințări cu o reținere pe termen mai îndelungat, dacă nu acceptă să devină „colaboratoare" ale poliției dând informații cu privire la colegii de facultate și TUNȚCD. Mai mult, le-a cerut să indice adresa din cămin a președintelui TUNȚCD, Marius Bostan pentru a fi percheziționat în noaptea respectivă. La refuzul studentelor, polițistul respectiv a aflat numărul camerei în care locuiește dl. Marius Bostan și la ora 1 noaptea, căutându-l în cameră, au produs zarvă în întregul cămin, deși acesta nu se afla în momentul acela în locuință. Evident că toată această acțiune a avut drept scop intimidarea studenților de a se mai asocia și a participa la mitinguri organizate de TUNȚCD care nu convin Puterii actuale. Dar tot atât de evident este că ofițerul respectiv a încălcat prevederile constituționale cu privire la libertatea persoanei, dreptul la asociere, inviolabilitatea domiciliului, cu precădere în timpul nopții, libertatea de opinie și executarea de presiuni psihice și fizice asupra studenților pentru a deveni colaboratorii poliției.

Îmi permit a enumera pe scurt textele constituționale încălcate de reprezentanții poliției în noaptea respectivă:

- încălcarea art.27 din Constituție cu privire la inviolabilitatea domiciliului și percheziționării în timpul nopții. Cazul Marius Bostan.

- încălcarea drepturilor garantate de art.36 și 37 din Constituție cu privire la libertatea de asociere și întrunire, atât prin arestarea celor două studente cât și prin ruperea afișelor puse de acestea pentru convocarea la mitingul aprobat legal.

Mai mult, abuziv, au dat dispoziții portarilor, care sunt sub controlul poliției, de a rupe afișele care eventual ar fi fost puse după plecarea lor.

- presiuni psihice și fizice prin amenințarea cu arestarea prelungită, pentru a deveni delatorii poliției.

- încălcarea prevederilor declarației Universale asupra Drepturilor Omului și cetățeanului, la care a aderat și România.

Asemenea manifestări nu sunt singulare, ele fiind semnalate și în alte părți, respectiv asupra studenților de la Facultatea de matematică, domnii **Mihai Dincă** și **Mihai Dumitrescu**.

Pentru toate aceste grave încălcări ale prevederilor constituționale, precum și a celor internaționale, care după cum ar trebui să vă fie cunoscut au prioritate și la noi în țară în situația în care ar veni în contradicție cu legile naționale, dvs., domnilor Demnitari, prin obligațiile ce vă revin în temeiul funcțiilor pe care le exercitați, aveți sarcina de a veghea respectarea drepturilor cetățeanului, a vă sesiza din oficiu și a dispune verificarea și cercetarea de către Parchetul militar a faptelor săvârșite de ofițerii de poliție din subordinea Ministerului de Interne.

Într-o țară democratică - ceea ce din păcate nu se poate spune încă despre România - o astfel de faptă a unui polițist ar trebui să conducă cel puțin la demisia Ministrului de Interne și Procurorului general.

Aș aminti în acest context o situație din Germania, în care, acum doi ani, pentru depășirea atribuțiilor de serviciu ale unui polițist ce era în urmărirea unui cunoscut și căutat terorist, care a tras focuri de armă asupra polițiștilor ce-l urmăreau, polițistul respectiv a fost suspendat din funcție, iar ulterior ministrul de interne și procurorul general au fost obligați a demisiona. Sigur că în țara noastră nu ar fi de conceput ca un demnitar să demisioneze pentru încălcarea de către un subaltern a unor „fleacuri" de drepturi ale omului, indiferent ce nelegalitate s-ar săvârși. Din păcate avem prea multe exemple pentru a ne face vreo iluzie în acest sens.

Pentru cele sesizate mai sus, vă rog domnilor demnitari să dispuneți anchetarea cazurilor, sancționarea polițiștilor vinovați (nu prin avansarea cum s-a mai întâmplat după 1989) și emiterea unui comunicat, în decurs de două săptămâni de la apariția acestei scrisori în care să fie făcute publice măsurile pe care ați înțeles să le luați.

În situația în care nu se va da curs acestei cereri, mă văd obligat a sesiza forurile internaționale, care se ocupă de supravegherea respectării drepturilor omului și ale cetățeanului. făcând această sesizare la forurile internaționale, evident că răspunderea pentru deteriorarea imaginii României nu va reveni diasporei românești ci dvs., stimați demnitari, care în mod vădit susțineți această deteriorare a imaginii țării prin tolerarea abuzurilor și obrăznicirea părintească a celor ce comit asemenea fapte.

Cu stimă.

Vlad NEGREANU
Munchen - Germania

Corupția, armă de bază pentru acapararea economiei și menținerea puterii

În fiecare zi, presa ne aduce la cunoștință noi și noi acte de corupție comise de cei care au fost aleși să ne conducă (apartamente luate abuziv, evaziune fiscală, trafic de influență, întreprinderi acaparate prin diverse tertipuri etc.).

După cum bine se știe, a fost creată și o comisie parlamentară, așa numita Comisie Vonica, cea care a analizat actele de corupție pornind de la dezvăluirile fostului șef al gărzii financiare, generalul Florică. În final, au fost întocmite două rapoarte însumând peste 730 de pagini, deoarece comisia s-a scindat în momentul când s-a pus problema stabilirii concluziilor și propunerii unor soluții. După o zi și jumătate de discuții în plenul camerelor reunite a fost votată chiar și o moțiune. Rezultatul: toată lumea recunoaște că există corupție dar nici unul dintre cei arătați acuzator cu degetul și dovediți cu probe nu este vinovat de corupție. La fel ca și cu teroriștii din decembrie 1989: au existat teroriști, au murit peste 1.300 de oameni, dar nu am reușit să condamnăm nici unul. Nu este bizară și semnificativă în același timp această paralelă?

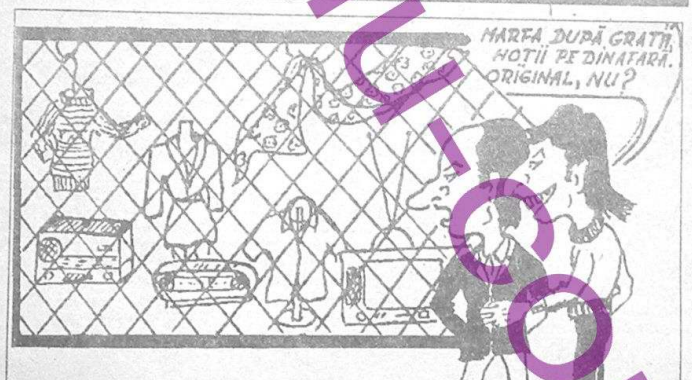

Puterea în frunte cu Ion Iliescu, Nicolae Văcăroiu, primul ministru, președinții celor două camere, Adrian Năstase și Oliviu Gherman, cu senatorii și deputații PDSR, PUNR, PRM și PSM și cu toată cohorta lor de miniștri, prefecți și membri ai administrațiilor publice locale, caută să acrediteze ideea că de fapt corupția este un fel de boală, de molimă care macină orice societate și în mod special pe cele care se află în tranziție. Desigur, afirmația are un sâmbure de adevăr, dar care nu justifică tot ceea ce se întâmplă la noi.

Dacă ținem seama că 95% din marii „rechini" ai corupției fac parte tocmai dintre cei enumerați mai sus, care nu sunt alții, după cum bine știți, decât reprezentanții vechii nomenclaturi, atunci apare în mod clar următorul adevăr: CORUPȚIA ESTE ARMA PRINCIPALĂ A PUTERII PENTRU A-ȘI PRELUNGI PRIVILEGIILE PE CARE LE-A AVUT ÎN VECHIUL REGIM ȘI PENTRU ACAPARAREA ECONOMIEI NAȚIONALE LA UN PREȚ CÂT MAI SCĂZUT. Corupția este deci, o metodă de capitalizare a oamenilor puterii.

Pentru a-i dezarma va trebui să le luăm arma corupției din mână, dar acest lucru nu-l vom putea face decât prin promovarea unei legislații anticorupție corespunzătoare și printr-o mult mai mare corectitudine și severitate a justiției. Iar acest obiectiv se poate realiza numai dacă vom fi susținuți cu mult mai multă hotărâre de către sindicate și de electorat în general.

Senator de Vâlcea,
Șerban SĂNDULESCU

Dacă prostia ar durea...

„România liberă" a publicat recent un articol în care era vorba de înapoierea unor documente secrete ce privesc țara noastră aflate la Moscova sau pe întinsul imperiu (fost și, poate, actual) Roșu. Oficialitățile române au plătit (din banii noștri, ai contribuabililor) 100 de milioane de dolari către Kremlin ca să capete microfilme ce ar conține (zice-se) date despre mișcarea comunistă din România și legăturile ei vechi și noi cu Kremlinul. Printre altele, au fost trimise de la Moscova și microfilme privind Tezaurul expediat pentru „păstrare" la Moscova. Deci, nu a fost suficient că noi românii am fost naivi (cel puțin) în 1916 când am expediat în Rusia (e drept, nedevenită încă bolșevică) o bogăție de imensă valoare intrinsecă, dar și istorică. Am adăugat, acum, un gest pe care nu știu cum să-l calific: prostie crasă sau rea-credință. Plătim 100 de milioane de dolari pentru niște microfilme trimise de la cei mai mari falsificatori ai istoriei din lume. Dublă păgubă! Pierzi o dată o comoară și apoi plătești din nou ca să afli niște date dubioase furnizate chiar de hoți ca să te inducă în eroare sau ca să te șantajeze în continuare. Perseverare diabolicum (et ridendum) est.

A consemnat
George CARCALEȚEANU

www.dacoromanica.ro

CRONICA TV

Ca... Cato... cu sirena!

Cum presa a fost sugrumată de „mineriada hârtiei", condusă cu măiestrie de premierul Văcăroiu, tot românul a stat mai cu nădejde în săptămâna care a trecut, în faţa micului ecran. Să „vadă" ce se mai întâmplă în ţară şi mai cu seamă în Bucureşti, acolo unde oamenii luminaţi pe care i-a ales în „duminica orbului" ţin în mâini soarta noastră. Ce face guvernul trandafiriu, ce face preşedintele ales-reales, ce fac deputaţii în deal la Mitropolie, şi senatorii mai la vale, în sala Omnia? Că dacă publicaţiilor independente le-a trecut prin faţă pisica neagră cu trei trandafiri în gură şi-a fost pedepsită să apară pe sponci, geaba „ Totuşi iubirea" geaba „România Mare" care stăteau grămezi, grămezi pe la chioşcuri! Românul şi-a îndreptat privirile spre dreptunghiul magic, doar, doar va prinde ceva din coada „L"-ului al TVR-ului de anţărţ. Ce-i drept eu una n-am regretat, că astfel am urmărit şi searbăda emisiune de obicei „Viaţa parlamentară" care l-a găzduit vineri seara pe Preşedintele Camerei Deputaţilor dl. Adrian Năstase, într-un interviu realizat de dl. Costin Buzdugan. Invitatul, adept al lui Cato, n-a specificat dacă al celui tânăr sau al celui bătrân (primul s-a sinucis la Utica, hăt înainte de Christos, să nu vorbim într-un ceas rău!) Dar cred că dl. Năstase afirmase că ar vrea să fie ca Cato cel bătrân, a cărui severitate a rămas proverbială, tot dinaintea erei noastre încoace! Şi referindu-se la importanţa imaginii parlamentarilor a susţinut că domniile lor nu trebuie musai să fie tot timpul prezenţi în sala de şedinţe, să se plictisească şi să-i surprindă operatorii TV în situaţiuni care le-ar şifona prestigiul. Că tot nu se pricep în problemele de specialitate care sunt apanajul comisiilor respective (că acolo se fac „jocurile"). Deci, n-ar fi bai că sala-i goală, stimabilii vor fi chemaţi când va

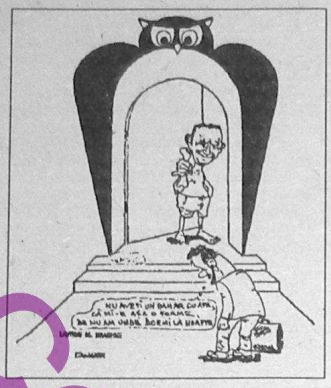

fi nevoie, de pe la bar de prin holuri şi alte cotloane, când se va pune problema cvorumului. Ca să poată fi prezenţi, să voteze, vor fi chemaţi cu SIRENA! Şi gata: consensul majoritar va da cale liberă legilor respective! Corect! Sirena, deci avem. Acum ar trebui musai să-l găsim şi pe Vasile Roaită! Şi totul e rezolvat! RozbombonbomboneI! ● În acest timp preşedintele Ilici Iliescu după vizita electorală de lucru în Teleorman, s-a gândit să facă un pas până-n judeţul Iaşi, atât de drag inimii dumisale de pe vremea când era primsecretar PCR. Entuziasmul cu care a fost întâmpinat cu pâine şi sare după străvechiul obicei moştenit, hăt, de pe vremea „preşedintelui" Ştefan cel Mare, nu ne-a fost arătat pe micul ecran. N-am văzut nici secvenţa de la librărie unde se înghesuia lumea „bine aleasă" şi organizată să primească chiar din mâna autorului cu dedicaţie „Reforma şi revoluţia"! sau „Revoluţia şi reforma" (tot timpul încurc titlul acestei opere de o inestimabilă valoare) Camerele de luat vederi au imortalizat în schimb o şedinţă de lucru de la prefectură, unde cei prezenţi înghesuiţi în jurul unei mese ovale, că aşa se poartă acum, erau trişti şi mâhniţi, ca la priveghi. În frunte cu preşedintele ales-reales, pe care l-au afectat foarte (i se putea citi pe faţă) „succesele" negative, obţinute de judeţul care l-a votat aproape în unanimitate în anul de graţie 1992. ● Ca să ne mai înveselească sâmbătă seara „umoriştii" vestiţi ai TVR au izvodit un spectacol de varietăţi pe care l-au botezat, inspiraţi de „ceaiul de la ora cinci" - „spriţul de la ora zece!" Fain, de parcă de spriţuri îi arde românului, care azi - mâine nu va mai avea nici după ce bea apă, cu economia asta de piaţă - taur furios, păstorit în ţarcul văcăroiului! Dar nici asta n-ar fi bai, că mai „e oameni care se speiţuiesţe" Bai îi că emisiunile (au fost două până acum) sunt serbede făcute în grabă, ca la botul calului. Şuşanalele curate cu humor de doi bani jumate şi glumiţe „antice, vechi şi de demult". Că realizatorii lor, cam aceiaşi de vreo 30 de ani, le-a cam secat harul şi hazul. Dar ei sunt tenace: nu se lasă! că dacă e să iasă un ban, să iasă! Încât priveşte prezentatoarea, am avut impresia că o gâdila cineva din spatele scaunului că râdea, râdea tot timpul (cică făcea „antren") pardon, ca proasta în târg! Şi mă opresc doar la această zicală... că ar mai fi şi altele. Binecunoscute! Ce se întâmplă oare cu Direcţia Divertisment a TVR? Chiar nu este capabilă să „direcţioneze" divertismentul spre o bună calitate?! ● Şi pentru că după sâmbătă urmează duminică, mi-am zis să urmăresc Viaţa satului, să văd cum „se distrează" şi ţăranii. Realizatorul, dl. Marian Eftimie, împreună cu redactorii Adela Marinescu şi Doru Bârhală, au poposit în „oraşul Bănei" cum ar fi spus colegul craiovean Domozină. Şi ne-au transmis în direct rezultatele spectaculoase obţinute de nişte societăţi agricole din judeţul Dolj. „Oamenii au văzut că agricultura nu se poate face pe parcele şi sunt mulţumiţi aşa" a ţinut să menţioneze realizatorul, adică pe ogoarele din nou înfrăţite. Am văzut şi câteva ferme de păsări şi vaci, iar în treacăt s-a vorbit şi despre serele de la Işalniţa, cele mai mari din ţară, care au fost oprite din pricina unor datorii (dacă nu şi-o fi pus careva „fost" ochii pe ele!) Eu care ştiu că agentul termic de pildă e asigurat prin reciclarea apei calde de la termocentralele din Işalniţa şi că nu costă nimic, mă pot întreba care-o fi motivul pentru care se află în impas, că n-a fost prea clară explicaţia. Aceeaşi emisiune a acordat vreo 20 de minute întreprinderii MAT care fabrică diverse utilaje agricole, bune şi frumoase, al căror preţ a fost ţinut în mare taină. Deci s-a făcut pe postul naţional de televiziune reclamă mascată întreprinderii doljene! Şi mă pot întreba atunci, cu „inocenţă" oare de ce i-a fost interzisă apariţia pe imagine lui Constantin Martiniuc, cu câteva luni în urmă, pentru o secvenţă în care, la fel, se prezentau utilaje agricole?! Hai, că prea e cusut totul cu aţă albă, măi dragă! ● Singura emisiune remarcabilă a săptămânii trecute, prin prestanţă, seriozitate şi profesionalism a fost ancheta Ştefanei Bratu „Unde sunteţi domnule Trandafir", al cărei „reflector" a luminat bezna în care a căzut învăţământul românesc de la sate, în cincinalul pe care-l vom încheia „cu succes" în decembrie anul curent! Dar despre această anchetă, care merită mai mult de două trei rânduri, într-o cronică TV despre profesionalism şi conştiinţă reporterească, despre munca de televiziune într-un viitor interviu, realizat cu doamna Ştefana Bratu.

Rodica RARĂU

Scepticul incurabil

O dispariţie mult aşteptată

Adevărată plăcere să te preumbli prin faţa galantarelor unui mare magazin bucureştean de tip universal, puternic luminat şi bine încălzit, la orele de vârf ale frigului. Pe lungimea unui bulevard poţi admira, în porţii de micimea unei îmbucături, toate bunătăţile unei enciclopedii culinare în culori, iscusit înfăşurate în fine folii de staniol purtând mărci în multe dintre cele mai vorbite limbi ale pământului, ca şi în altele ce rămân enigmatice.

Pe o altă latură a super-market-ului, tot felul de obiecte de strictă necesitate pentru orăşean, de la cuţitaşele de vânătoare,la cuţitoaiele de măcelărie, aţă de mătase, binocluri, clistire, biciclete - acestea din urmă costând exact trei sferturi de milion - de lei, firește. Feerie neînchipuită a tuturor acestor obiecte, dintre care unele, de uz cosmetic, răspândesc insinuante miresme, de-ţi vine să te scufunzi deîndată într-o cadă de baie. Sau să întinereşti cu treizeci de ani!

Un spectacol asemănător îl oferea, cu un deceniu în urmă, fiecare târg de mărfuri indigen, unde duiumul de produse noi se pregătea să intre în fabricaţie, fenomen totdeauna amânat, din raţiuni fără îndoială dintre cele mai înalte. De unde şi amănuntul că respectivele mostre nu aveau preţ. Cele pe care le putem admira acum au, şi anume unul care te lasă visător. Brusc, super-market-ul se transformă într-o pinacotecă...

Şi încă un amănunt: între sutele, miile de produse expuse nu vei găsi nici unul indigen, cu excepţia, eventual, a unei roţi de caşcaval, marfa, de altfel, cea mai ieftină din tot raionul. Întocmai ca la Boston sau la Reykjavik. Unde a dispărut marfa naţională? Din care motive nu mai putem produce nimic sau mai nimic, din ceea ce, obişnuit, produceam cândva şi nu demult, aceasta este întrebarea, cum s-ar exprima Hamlet. Fericiţii finalişti la acest concurs de cine ştie câştigă şi-au încasat din timp premiile. Ei sunt chiar proprietarii respectivului comerţ, importatorii mărfurilor în cauză (ştiţi cum a fost cu scutirile de vamă, în Parlament?), mijlocitorii, copiii răsfăţaţi ai Puterii, pe care nu i-ai putea trage de urechi fără să treci drept un satir.

A scoate din concurenţă produsul de provenienţă naţională e prima mişcare a oricărui nou om de afaceri care-şi cunoaşte meseria şi menirea, iar metoda cea mai sigură de a îndepărta un concurent este de a-l extermina. Izgoniţi produsul local, care pute şi e grosolan ambalat, nu îngăduiţi cu nici un chip îmbunătăţirea, desfacerea lui pe piaţă, manevraţi discret închiderea întreprinderii, fie şi achiziţionând-o, evacuaţi muncitorii în şomaj şi apoi importaţi!

Voi, cei ce mai găsiţi încă o măturâ românească, din comerţul stradal, sau care mai consumaţi încă mere din livezi vâlcene, nu vă pierdeţi speranţa: poate că astăzi tocmai a şi pornit către Constanţa un vapor cu pântecul plin de mături cu coadă din Tasmania - via România. S-ar putea să fie nişte mături „second hand" sau uitate în vreun depozit în euforia zilei Victoriei, din acel de neuitat mai al anului 1945. Nimeni nu vă obligă să cumpăraţi!

Veţi înveli în hârtie bucata de pâine pentru odrasla dumneavoastră care pleacă la şcoală sau îi veţi da îmbietoarea ciocolată caramel recomandată din jumătate în jumătate de oră la postul naţional de televiziune, pentru potolirea foamei?

Dacă aşa procedaţi şi admiţând că într-o zi nu vom mai produce nimic, importând în chip miraculos totul şi toate, de pretutindeni, atunci unde mai e supărarea?

Barbu CIOCULESCU

www.cimec.ro

Poliţiştii din Galaţi bat ca la miliţie

În noaptea de miercuri, 9 noiembrie 1994, la Galaţi a avut loc un atac premeditat asupra doamnei consilier municipal PNŢCD, Viorica Căpriţă şi a dlor Sorin Ţiţei şi Andrei Zanopol, ziarişti din presa locală, atac comis de angajaţii firmei AUTOBLOC, asistaţi de trei poliţişti. Firma arondată sferei de influenţă a primarului comunist Durbacă a ridicat abuziv maşina dnei consilier, maşină care având o defecţiune tehnică, staţiona în împrejurimile complexului „Potcoava de Aur". AUTOBLOC se ocupă de plantarea de „caracatiţe" pe roţile maşinilor şi de ridicare a acestora, în sensul fluidizării circulaţiei din oraş. Trebuie să recunoaştem că ar fi o iniţiativă lăudabilă dacă nu ar fi... ilegală. Şi aceasta pentru că firma nu are nici un fel de autorizaţie sau act care să-i permită această activitate. Are numai prietenia sau (şi) interesul lui Durbacă. Dna consilier conoscând această situaţie după ridicarea ilegală a maşinii, a apelat la cei doi jurnalişti pentru a o însoţi la sediul firmei unde dorea să ceară totuşi lămuriri în privinţa legalităţii funcţionării acesteia. Şi, din păcate le-a primit în cel mai autentic stil comunist. Vă

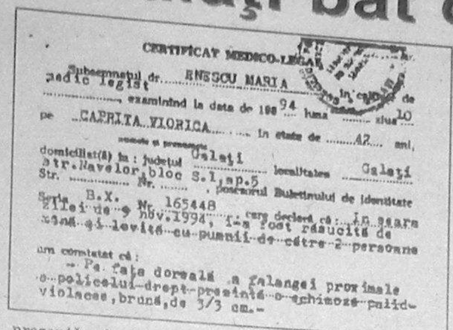
CERTIFICAT MEDICO-LEGAL

Subsemnatul dr. ENESCU MARIA în calitate de medic legist
examinând la data de 1994 luna 10 ziua
pe CAPRITA VIORICA în etate de 42 ani,
domiciliat(ă) în: judeţul Galaţi localitatea Galaţi
Str. Navelor, bloc S.1, ap.5 Nr. , posesorul Buletinului de identitate
Seria B.X. Nr. 165448 care declară că: în seara zilei de 9 nov.1994, i-a fost răsucită mâna şi lovită cu pumnii de către 2 persoane

am constatat că:
- Pe faţa dorsală a falangei proximale a policelui drept prezintă o echimoză palid-violacee, brună, de 3/3 cm.-

prezentăm în facsimil certificatul medico-legal al dnei Căpriţă, care a fost lovită cu pumnii şi cu un lanţ gros de către Cătălin Ionescu, angajat al firmei şi alţi trei colegi ai acestuia, sub privirile amuzate ale poliţiştilor (serg.maj.Branza, ecuson 119 şi serg.maj. Ibănescu, ecuson 250 (260) şi a unui alt serg.maj. neindentificat). Însă cel mai dur lovit, fără exagerare am putea spune schingiuit a fost ziaristul Andrei Zanapol care a fost bătut cu picioarele, pumnii, lovit cu box-urile şi cu lanţul de la poartă în greutate de peste 15 kg, i-au fost totodată smulse aparatul foto şi reportofonul şi călcate literalmente în picioare. A fost maltratat şi Sorin Ţiţei în acelaşi chip bestial. La un moment dat au sosit două echipaje de poliţie care au plecat totuşi la insistenţele serg. maj. Branza, deşi cele trei victime au încercat cu disperare să se urce. A urmat o altă serie de bătaie. Cei trei au reuşit totuşi să se urce într-un camion ce trecea prin zonă, însă au fost daţi jos şi bătuţi iarăşi în cel mai sadic chip. Într-un final, (bătăile au fost asezonate şi cu un limbaj specific miliţiei) au fost lăsaţi să plece cu tot cu maşină. S-au îndreptat către sediul Poliţiei pentru a depune declaraţii şi apoi s-au prezentat la medicul legist. Cum au fost şicanaţi şi la Poliţie, e inutil de relatat pentru că aşa după cum vă puteţi da seama scenariul e vechi. Doar oamenii sunt „noi". *(O.P)*

CE SE ASCUNDE ÎN CULISELE ANIVERSĂRILOR?

Tot mai frecventele sărbătoriri iniţiate în ultimul timp, mai ales, de oamenii puterii, cu prezidii riguros selectate, discursuri de lemn, plăci comemorative, popi şi nelipsita aghiasmă, s-au metamorfozat, în nu puţine cazuri, în mascate afaceri, puse în scenă cu multă viclenie de „reformaţii" noştri comunişti, ca să poată reveni şi pe această cale în mult râvnitele scaune bine remunerate.

Cu paharul de şampanie în mână şi zâmbetul pe dinţi, în costum de gală, privindu-ne în ochi ca pe nişte imbecili care a uitat cine a fost tovul cu multe medalii „ale muncii" sau toava cu coc, este mai dulce restauraţia. Pupăturile provoacă o amnezie subită, iar hienele revin şi se pot strecura mai lejer printre aburii de alcool, protejate de împăciuitorism şi o prelungă veselie generalizată.

Politrucul de la „Pionieri şi U.T.C." reciclat prin „concurs", după mănosul decembrie 1989, în inspector şcolar cu rază medie de acţiune, când simte că i se clatină şi ultimul scaun de şef şi trebuie, sărmanul, să treacă la... „munca de jos", adică la ceea ce scrie în patalamaua căpătată cine ştie cum cu decenii în urmă, devine nevricos: „Ooo, dar nu se poate, tovarăşi, căci a muncit şi el, nu-i aşa?! Ia vedeţi că Liceul Cutare, din oraşul Cutare, împlineşte chiar în toamna aceata 75 de ani de activitate, o sărbătoare simplă şi frumoasă, desfăşurată sub semnul generos al rememorării, etc. etc. Directorul adjunct de acolo, îl ştim noi, e un liberal cam rigid şi morocănos, din Convenţie, e momentul „aniversar", cel mai propice să fie...„rotit". Deci, pune-te pe treabă, măi dragă, dacă vrei să mai fii tot şef şi până la pensie, cum te-a născut maică-ta şi te-a crescut partidul unic".

Şi activistul de la „Pionieri şi U.T.C.", adică postdecembristul inspector şcolar, cu elanul comunistului care-a înfăptuit „eroic" toate reformele „epocii multilateral-dezvoltate", „convoacă", se-ncruntă, ameninţă şi face în mod triumfal aniversarea cu pricina. Evident, prezidiul e ales pe sprânceană, nelipsind tovii şi toavele de teapa lui, care s-au sacrificat „încă din mica lor copilărie" pentru cauză.

„La acest moment aniversar, scrie gazetarul bolşevic în ziarul local, Liceul s-a prezentat cu rezultate care-i fac cinste şi care..., etc. etc..." Numai că, unul din absolvenţii stimabili, AUREL MITROI acum pensionar, care a făcut ani grei de închisoare comunistă, pentru că era membru al P.N.Ţ fost „partid reacţionar", pregătit cu multă grijă şi emoţie să spună şi el câteva cuvinte, nu mai încape pe listă şi este uitat undeva pe hol fiindcă... „La aceste acţiuni au mai luat parte: Dumitru Vasile Delceanu, senator P.D.S.R., Floarea Calotă, Marian Dumitru, deputaţi P.D.S.R." precum şi alţi şefi şi şefuleţi ai puterii de la judeţ, omniprezenţi şi logoreici din scutece.

Despre unele figuri ilustre ale Liceului sărbătorit, profesori cu o prestigioasă pregătire profesională, dar şi cu ani grei petrecuţi în puşcăriile comuniste, nici un cuvânt. Nimic despre profesorul şi folcloristul Florea Costache, veteran de război şi deţinut politic, trecut prin cele mai infernale închisori făurite de Groza şi Dej, nimic despre Constantin (Dinu) Iliescu, profesor de istorie, torturat şi el în puşcăriile „socialismului biruitor" nimic despre opera celui mai prestigios director al acestui lăcaş de cultură, folcloristul Gh.I. Neagu, nici un cuvânt despre elevul Vlad Marian, erou, căzut în Revoluţia din Decembrie, 1989, la Braşov, nici un cuvânt despre truda şi talentul zecilor de profesori care muncesc acum în acest liceu, cu salarii de mizerie, ci doar vorbe şi vorbe de lemn, comunisto-pedeseriste, desigur „triumfale".

Iată... „o trecere în revistă emoţionantă" (evident pentru cei din prezidiu), cum consemnează gazetarul de la „Teleormanul", când „liber", când „independent", după cum bate Crivăţul roşu din stepele Puterii, iată felul cum Liceul „Anastasescu" din Roşiorii de Vede, judeţul Teleorman a sărbătorit 75 de ani de.... „activitate".

Mai notăm „în cartea vremii", cum ar zice un mare poet, că toată această chermeză comunistă a fost sfinţită de preotul protopop Ilie Vişan, din întâmplare, şi dânsul, simpatizant al preşedintelui Ion Iliescu. Amin!

Anghel GÂDEA

Cum să nu avem holeră?

Una dintre bolile mizeriei, sărăciei şi inculturii este holera. În „întunericimea" Evului de mijloc, curăţa periodic, alături de ciumă, excedentul populaţiei continentului nostru şi al altora. Astăzi continuă să supravieţuiască, fără a avea aceeaşi eficienţă, în zone în care se conservă mizeria sau pe arii în care sunt create, momentan, condiţii de existenţă uşoară pentru vibrionii nu prea pretenţioşi: Turcia, Ucraina, Basarabia-Moldova, România. Ca să cităm numai ţările care ne privesc direct.

Aşa cum am spus, am avut şi noi partea noastră de holeră. Zeci de cazuri, în patru-cinci focare.Toate, aruncate, în cârca turcilor. Fără a observa deloc bârna din ochii noştri.

Dobrogea, prin climat, condiţii de viaţă şi tradiţie oferă condiţii ideale apariţiei acestui flagel. Şi dacă mai punem la socoteală şi indolenţa, incultura şi dezinteresul autorităţilor locale şi centrale, ne mirăm cum holera s-a oprit la Medgidia şi n-a pătruns şi în alte locuri ale provinciei. Cine a fost asta vară în unele din localităţile de pe malul drept al Dunării, între graniţa cu Bulgaria şi Cernavodă, poate confirma cele spuse de noi acum. Majoritatea satelor din acestă zonă - nota bene - au apă potabilă la robinet. Au fost săpate foraje, cumparate pompe şi instalate conducte - bineînţeles, cu banii locuitorilor. Dar acum, lipsa cronică a precipitaţiilor şi îmbătrânirea motoarelor care împing apa din puţuri în turnuri şi de aici la robinete au dus la uscarea conductelor şi a gurilor sătenilor. La Cochirleni, în această vară (ca şi în altele), apa n-a curs decât în zonele joase, şi, de multe ori nici acolo. Zile întregi, locuitorii au fost lipsiţi de apă, din cauza arderii motoarelor sau a penelor de curent. Primăria din comuna de care ţine acest sat din judeţul Constanţa, Rasova, n-a luat nici o măsură pentru a cumpăra câteva motoare de rezervă sau pentru a repara urgent reţeaua electrică. Nici puţurile vechi n-au mai fost păstrate, iar altele noi nu s-au săpat. Viceprimarul, pe nume Laurenţiu Iordache, originar de aici, nu prea are nevoie de apă. El nu crede nici în actele oficiale, ştampile sau iscălituri. Nu crede decât în el şi în Bachus. Aşa că cei din Cochirleni rabdă de sete cât e vara de lungă, dacă nu-şi fac provizii de apă sau vin în butoaie şi damigene şi se spală mai puţin. Cei mai aproape de Dunăre, din mahalaua Caralii cară apa din fluviu şi o folosesc la toate celea. Inclusiv pentru băut.

În Rasova, situaţia nu diferă prea mult. Aceleaşi motive fac ca vara apa să curgă când vrea Dumnezeu. În timpul iernii, în locul secetei, frigul este cel care seacă conductele neizolate. Dar cum

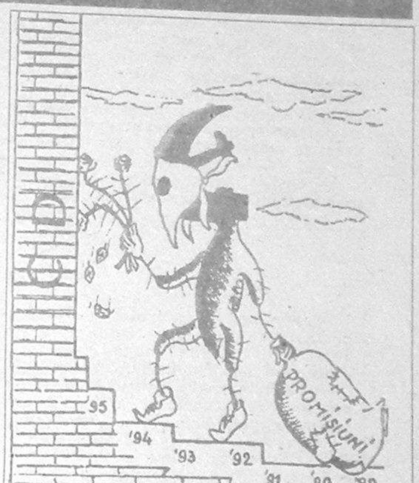

aici Dunărea-i aproape, locuitorii aleg din două rele pe cel mai mic: apa murdară din fluviu. Sau din balta Vederoasa, cu mătasea broaştei, viermi anelizi, mâl şi alte „bunătăţi" nevăzute cu ochiul liber, dar nici semnalate de vreun medic, ca să ştie localnicii ce-i poate aştepta. Ce face în acest timp Primăria? Nu face nimic, aşteptând ca holera să apară şi în Cochirleni şi în Rasova. Nu izolează conductele, nu sapă noi puţuri, nu cumpără nici măcar câteva pompe de rezervă. Primarul Gheorghe Stănculescu nu mişcă un deget pentru apă, cum nu mişcă nici pentru titlurile de proprietate. Viceprimarul Iordache are doar grija păhărelului. Ministrul Sănătăţii declară că bugetul îi este suficient, în timp ce posturile de medic de la ţară rămân neocupate. Când apare epidemia, dnii Văcăroiu şi Mincu vor arăta din nou cu degetul spre sud, la „prietenii noştri seculari", turcii. Dacă otomanii nu s-ar fi aşezat în coasta Europei, dl. Mincu şi ai lui ar fi trebui să-i inventeze.

H. ORNIC

PETREŞTI– Ipostaze ale tranziţiei trandafirii

1. Casa în care a văzut lumina zilei (sau a nopţii) Elena Ceauşescu a devenit grădiniţă.

2. În Puntea de Greci, localitatea cu grădinari vestiţi în zonă, Legea fondului funciar a fost făcută varză. De cei puşi să o aplice întocmai.

Înainte de cel de-al doilea război mondial, aproape toate familiile au primit câte un lot de casă, în suprafaţă de 0,10 ha. După Revoluţie, nu s-a mai ţinut cont de adevăraţii proprietari, iar hotărârile judecătoreşti nu au schimbat mai nimic. Dnei **Elena Ivan** instanţa i-a dat dreptate, dar comisia de aplicare a Legii 18, în Petreşti, are propriile-i legi. Începând cu 1962, mulţi cetăţeni ai comunei s-au mutat la oraş şi şi-au transferat şi pământul la I.A.S. Găeşti. Acum, unii deţin pământ şi la oraş, şi la sat. Şi tot I.A.S.-ul amintit, a „smuls" în anul 1964 din islazul satului 42 ha. Nu l-a mai înapoiat, ce e luat, luat rămâne. Nici pământul Bisericii nu a scăpat de „pohtele" celor cu pile, cunoştinţe şi relaţii. Moştenitorii lui **Petre Pană** au revendicat 7,5 ha, suprafaţă în perimetrul S.C. „Omnia" Pucioasa. Ministerul Agriculturii şi Alimentaţiei, cu avizul 316/10.12.1993, şi-a dat acordul pentru efectuarea unui schimb de terenuri. Pe 16 aprilie însă „Omnia" a întors porumbul cultivat de dna **Elena Ivan**. Dl. **Petre Lazăr**: „Abuzul s-a făcut cu aprobarea subprefectului de Dâmboviţa şi a directorului Direcţiei judeţene pentru Agricultură şi Alimentaţie". Ca să se pună capac la toate, dna **Ivan** a fost dată în judecată. Tot dl. **Petre Lazăr** (se) întreba: „Dacă nu se ţine cont de o hotărâre judecătorească, nici de avizul unui organ central, de ce mai există justiţie şi minister?"

În august, petreştenii au ales un nou primar. Predecesorul, dl. **Marin Ilie**, văzând că nici dracu' nu mai poate descurca „ghemul" intereselor locale, şi-a dat demisia după 8 zile.

3. Fostele C.A.P.-uri lichidate-s. Unul a fost cumpărat de cetăţeanul (român?) **Abu Dakar**, altul de unchiul fotbalistului Gică Hagi. Şi tot aşa...

G. MIRCEA

www.corneliucoposu.ro

PNŢCD a fost şi este alături de muncitori

În zilele de 12 şi 13 noiembrie a.c. s-a desfăşurat la Bucureşti a treia conferinţă naţională a Organizaţiei Muncitoreşti. Evenimentul coincide cu cea de a 50-a aniversare a înfiinţării sale, din iniţiativa lui Iuliu Maniu, în scopul contracarării politicii demagogice şi antinaţionale a PCR care, în numele luptei de clasă, căuta să atragă clasa muncitoare de partea sa.

Lozinca „luptei de clasă" a reprezentat cea mai gravă sfidare la adresa unităţii poporului nostru şi a înţelegerii între fraţi, lansată de imperialismul sovietic. Totodată, ea a subminat relnarea procesului accelerat de dezvoltare, modernizare şi ridicare a nivelului de trai început în anii '30 în România şi întrerupt de cel de al doilea război mondial.

Este semnificativ faptul că la lucrările conferinţei au participat din străinătate: doamna **Vossenkuhl Ursula**, secretar general al Confederaţiei Europene a Sindicatelor Independente, vicepreşedintă a Sindicatului german al funcţionarilor, **Antonio Constanzo**, secretar general al Uniunii Europene a muncitorilor democrat-creştini şi **Joachim Herndek**, secretar general al Centrului European de formare a muncitorilor. Din ţară au participat delegaţii organizaţiilor muncitoreşti care activează în cadrul organizaţiilor judeţene PNŢCD.

Discuţiile care s-au purtat şi propunerile făcute au scos în evidenţă seriozitatea, importanţa şi atenţia deosebită pe care PNŢCD o acordă rezolvării problemelor grave cu care este confruntată muncitorimea noastră în actuala fază de tranziţie spre economia de piaţă, singura în măsură să rezolve problemele industriei noastre şi să contribuie la ridicarea nivelului de trai al muncitorilor, la scăderea şomajului şi la diminuarea inflaţiei.

De fapt, a fost pus în evidenţă modul în care guvernul compromite ideea economiei de piaţă, deoarece afirmă în public, şi oamenii cred, că urmăreşte realizarea economiei de piaţă, când, în realitate, prin legislaţia pe care o promovează şi demagogia de privatizare pe care o trâmbiţează, nu face altceva decât să statueze economia de comandă care ne-a adus la falimentul actual.

Doctrina creştin democrată care stă la baza politicii PNŢCD, este opusă deopotrivă conceptelor liberalismului sălbatic cât şi ale totalitarismului de tip socialist sau comunist, şi are în centrul atenţiei sale omul cu nevoile şi aspiraţiile sale, care nu trebuie să fie subordonate societăţii aşa cum a făcut PCR-ul şi cum propune PSM-ul, ci trebuie să fie satisfăcute de societate printr-o corectă distribuire a venitului naţional generat atât de muncă cât şi de iniţiativa tuturor celor pe care natura i-a înzestrat cu acest har, care trebuie puse în slujba societăţii şi a individului în egală măsură.

De aceea, putem afirma că PNŢCD a fost şi este alături de muncitori, că prin

Foto: Alex Mînea

politica pe care o ducem, avem în vedere satisfacerea dezideratelor lor în aceeaşi măsură în care le avem în vedere pe acelea ale ţăranilor sau ale tineretului. Dar să nu se uite că succesul politicii noastre depinde de măsura în care suntem înţeleşi şi sprijiniţi.

Senator PNŢCD,
Şerban SĂNDULESCU

Proiect de modificarea ar privind impo

Art. 30. din Legea 27/1994 pu Monitorul Oficial al Românie (partea a II-a), din 24 mai 1994, s şi se reformulează astfel:

Art. 30. Persoanele fizice şi ju ocupă temporar sau permane aparţinând domeniului public, al cele prevăzute la art. 27, utiliza comerţ, depozitare sau confecţ produse, precum şi pentru supra faţa magazinelor, depozitelor sau de prestări servicii, după caz, pentru spaţiile respective taxe sub chirie, care se stabilesc prin licitaţ ce poate porni de la următoare minime:

a) în localităţile rurale de la 30

b) în oraşele nereşedinţă de j 50 lei/mp/zi;

c) în capitalele de judeţ, mu localităţi turistice de la 160 lei/mp

Câştigătorul licitaţiei are dr obţine contract de închiriere perioada şi în condiţiile stabilite d

Câştigătorul licitaţiei care n contract de închiriere, va depune după câştigarea licitaţiei, taxa sta licitaţie pentru perioada solicitată.

Către Biroul Permanent al Senatului

Domnului prof. univ. Oliviu G preşedintele Senatului

Subsemnatul, Şerban Sându nator PNŢCD, vă înaintez a propunere legislativă pentru m art. 30 din Legea 27/1994 privind şi taxele locale.

Menţionez că în conformitate din Regulamentul Senatului, necesară fundamentarea acestei printr-o informare cerută Guve conformitate cu art. 110 din C deoarece nu implică modificarea de Stat sau a Bugetului asigurări de Stat, ci numai a Bugetelor comunale.

Solicit ca această iniţiativă leg fie supusă dezbaterii Senatului în de urgenţă, deoarece aplicarea p art. 30 urmează să se facă expirarea actualelor contracte de a spaţiilor aparţinând domeniu care în marea lor majoritate e ianuarie 1995.

Senator, Şerban SĂN

Expunere de motive

Legea nr. 27/1994 privind im taxele locale, stabileşte la art. 30 persoanele fizice şi juridice car temporar sau permanent locur altele decât cele prevăzute l precum şi cele din faţa magaz atelierelor de prestări servicii, datorează bugetelor administra taxe ce variază de la 800-1500 l funcţie de cele trei subîmpărţir vânzare sau prestări servicii, depo confecţionare de produse."

Apreciem că aceste prevederi necorespunzătoare deoarece:

a) stabileşte o fiscalitate eg nejustificată, fără să ţină s diversitatea activităţilor, valoar rilor sau prestărilor efectuate, de varietate şi provenienţa beneficiar

b) conduce la lichidarea mic prinzători particulari, datorită c 10-12 ori a chiriilor care urme plătite în raport cu actualele ch creştere alarmantă a şomajului. ordine de idei menţionăm că m acestor întreprinzători au 5-6 sal vor rămâne pe drumuri, număru la nivelul ţării urmând să creasc 150.000 de oameni;

c) cei care vor încerca să rezist şi să-şi păstreze spaţiile, vor fi

PROTEST

Grupul parlamentar al PNŢCD din Senatul României protestează împotriva modului preferenţial în care Televiziunea română mediatizează anumite formaţiuni politice din sfera de influenţă a Puterii.

Este inadmisibilă difuzarea pe postul TV a unor informaţii false, cu vădit caracter diversionist, cum ar fi: asasinarea preşedintelui Ion Iliescu, ocuparea ţării de către Ungaria sau devastarea închipuită a unui sediu de partid şi altele. Nu este cu putinţă ca un lider politic, indiferent cine ar fi sau pe cine ar reprezenta, să aibă acces la Televiziunea naţională pentru a mobiliza instituţiile statului cu scopul reglării unor conturi personale.

De aceea, cerem conducerii Televiziuni să-şi asume răspunderea pentru selecţia informaţiilor difuzate pe post, care trebuie să răspundă normelor deontologiei mass-media, refractare oricărui tip de subordonare politică. În caz contrar, se impune convocarea în faţa Parlamentului a preşedintelui Televiziunii române şi a celorlalţi factori responsabili de încălcarea statutului acestei instituţii, naţionale şi independente.

Semnează:

1. Tiberiu Vladislav
2. C. Moiceanu
3. V. Vetişanu
4. Matei Boilă
5. Tănase P. Tăvală
6. Glodeanu Voicu
7. Bădiceanu Nistor
8. Buracu Mihai
9. Buruiană Fl.
10. Emilian Buzilă
11. Radu Vasile
12. Cătuneanu Gh.
13. Şerban Săndulescu
14. Manea Ioan
15. Ioan Lup
16. Gabrielescu Valentin
17. Ticu Dumitrescu
18. Sîrbu Adrian

15 nov. 1994

DECLARAŢIE

Domnule Preşedinte,
Doamnelor şi domnilor senatori,

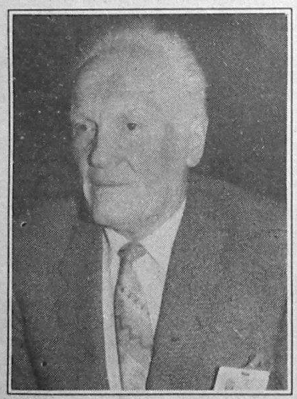

În fituicile „Politica" şi „România Mare" au apărut articole concepute de-o minte, poate două, aflate în putrefacţie a unor extremişti-comunişti.

Tot ce se afirmă cu privire la persoana mea în timpul detenţiunii politice şi activităţii civile şi publice sunt minciuni şi calomnii sfruntate, ca şi cele afirmate la adresa soţiei şi fiului meu.

Limbajul suburban şi expresiile insultătoare, specifice graiului folosit de C.V. Tudor şi relaţiile cu adversarii, îl caracterizează.

Comuniştii au ştiut să-şi lichideze adversarii politici. Astăzi îi calomniază prin orice mijloace. Dar cine-i crede? Până la urmă justiţia îşi face datoria, iar istoria nu-i va ierta.

Senator PNŢCD,
Dr. ing. Tănase P. TĂVALĂ

Întrebare

Pentru Dl. Octav Cosmâncă - secretar de Stat, Departamentul Administraţiei Publice Locale

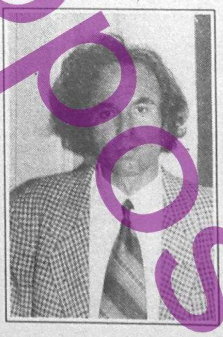

În baza Legii 69/1991, un primar se demite şi atunci când îşi pierde drepturile electorale.

Prin decizia penală nr. 188/23 iunie, 1994, care are caracter definitiv, primarul comunei Studina din judeţul Olt, dl. Truică Ion, în baza articolului 205 c.p. a fost condamnat la 25.000 lei amendă. Prin urmare, dl. Truică Ion şi-a pierdut drepturile electorale. Faţă de această condamnare, Prefectura judeţului Olt păstrează o tăcere desăvârşită, de parcă acest primar certat cu legea ar administra o comună de pe altă planetă şi nu din România unde, după spusele guvernanţilor, legea este sfântă.

Alăturat acestei întrebări, anexez şi decizia penală nr. 188 pronunţată de Tribunalul Judeţului Olt la data de 23 iunie 1994 şi întreb pe dl. ministru secretar de stat dacă în două săptămâni îmi poate comunica nr. hotărârii prin care primarul sus-menţionat a fost demis.

Deputat PNŢCD,
Valentin ARGEŞEANU

Monitorul Oficial - copie

...opus pentru Legea 27/1994 ...i taxele locale

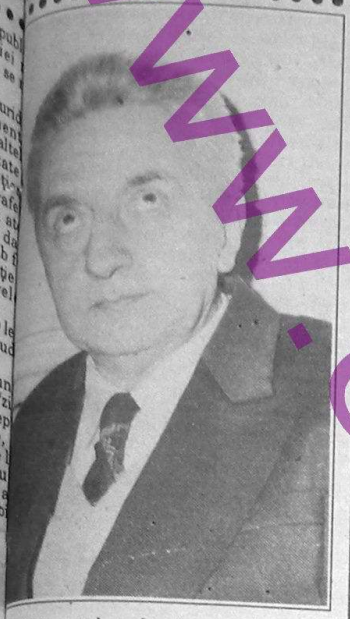

...ucă în preţul produselor şi aceste taxe, ...e va conduce la accelerarea procesului ...ponist.

...este aspecte au fost subliniate şi în ...pelarea pe care am prezentat-o pe 27 ...brie a.c., adresată Guvernului şi ...sterului de Finanţe la care nu am ...răspuns.

...tă două exemple din ţară şi Rm. ..., privind consecinţele aplicării acestei

...ocietatea „RODIPET" – Bucureşti, ...ru cele 1200 de unităţi de desfacere ...ală plăteşte anual, în baza Legii ...92, circa 6 milioane lei. Aplicarea ...derilor art. 30 din Legea 27/1994 va ...de la 1 ianuarie 1995 la plata sumei de ...a 2 miliarde 200 milioane lei. ...ecinţă: ori se vor mări tarifele de ...aţii percepute de „RODIPET", ceea ce ...nduce la o creştere mare a preţurilor la ...e, reviste, cărţi, ori se vor închide ...itatea acestor chioşcuri.

...a Rm. Vâlcea, magazinul „REX", ...rietatea firmei S.C. CEZAR S.R.L., ...d 100 mp, plăteşte anual acesta 80 ...p/zi, adică 2.920.000 lei pe an, chirie ...a fost stabilită în urma licitaţiei. În ...art. 30 din Legea 27/1994 şi HG ...994, de la 1 ianuarie 1995, la o taxă de ...lei/mp/zi, cât a stabilit Consiliul Local ...unicipiului, va trebui să-i plătească ...0.000 lei. De fapt, aceşti bani vor ... să-i plătească contribuabilii obişnuiţi.

...situaţii similare sunt toţi micii ...prinzători din ţară, chiar dacă ocupă ...feţe mai mici sau mai mari decât în ...rile prezentate. În consecinţă, toate ...azinele sau atelierele de prestări ...i particulare, care ocupă temporar sau ...anent spaţii în domeniul public, sunt ...e să-şi înceteze activitatea, neputând ...porte aceste taxe exagerate.

...e asemenea, spaţiile ocupate în ...ent, pentru care consiliile locale ...ează chiriile stabilite prin licitaţii, vor ...ne neutilizate, iar bugetele locale vor fi ...bite de o serie de venituri. Deci, ...rile administraţiilor locale vor scădea ...e să crească aşa cum a presupus ...terul Finanţelor.

...ând în vedere argumentele ...tate, precum şi faptul că rolul acestei ...taxelor şi impozitelor locale este acela ...reşte veniturile bugetelor locale, dar şi ...ncuraja iniţiativele particulare în sfera ...ţului, producţiei şi a prestărilor de ...ii, se impune modificarea articolului ... Legea 27/1994.

Apel către toţi parlamentarii în legătură cu situaţia dramatică a presei din ţara noastră

În calitate de preşedinte al Comisiei de cultură, arte şi mijloace de informare în masă, permiteţi-mi să vă aduc la cunoştinţă sesizările principalelor organe de presă din Capitală.

Întreaga presă, începând de la „Ziua" până la „Vocea României", organul Guvernului, lansează un apel disperat la înţelegerea şi măsurile Guvernului în legătură cu criza hârtiei. Suntem înştiinţaţi că ziarele sunt ameninţate să-şi suspende apariţia în următoarele zile. Mai mult: că se va declanşa o grevă a principalelor publicaţii. E de prisos să arăt ecoul internaţional al unei asemenea situaţii. Asociaţia Internaţională a Ziariştilor a anunţat că se va solidariza cu colegii din România.

Răspunsul Guvernului din comunicatul transmis aseară îndreaptă răspunderea spre o societate particulară, ca şi cum aceasta ar fi o societate consolidată care nu suferă de blocajele tranziţiei. Parlamentul nu poate rămâne indiferent la consecinţele pe care le va avea imaginea României peste hotare în cazul neapariţiei ziarelor, a drămuirii în continuare a hârtiei. Toate oficinele de propagandă antiromânească la un loc nu vor reuşi o acţiune atât de perfectă de subminare a imaginii României, ca sugrumarea presei. Cred că este de datoria noastră, indiferent de partidele din care facem parte, să atragem atenţia Guvernului asupra consecinţelor nefavorabile pe care le va avea indiferenţa faţă de cerinţele presei şi să solicităm implicarea urgentă a Guvernului în rezolvarea crizei de hârtie.

Sunt convins că toţi parlamentarii înţeleg rosturile şi doleanţele presei şi că-i vor sprijini demersurile în interesul armoniei interne, a cuceririlor democratice şi a imaginii României în lume.

Deputat PNŢCD,
Gabriel ŢEPELEA

DECLARAŢIE

Domnule Preşedinte,
Doamnelor şi domnilor colegi,

În numele unui grup de deputaţi PNŢCD, doresc să atrag atenţia asupra unui fenomen îngrijorător pentru evoluţia societăţii române, anume tendinţa de transformare a Poliţiei Române într-o poliţie politică.

Puterea legiuitoare a ţării, Parlamentul nu poate să asiste pasiv la excesele de care dă dovadă executivul. Este de datoria noastră să aducem aminte tuturor factorilor responsabili că într-un stat de drept, partidele care se află la un moment dat la putere nu au dreptul să dispună în mod arbitrar de instituţiile statului, pentru a-şi întări poziţia şi pentru a lovi în celelalte forţe politice.

Dimpotrivă, cei aflaţi la conducerea ţării sunt chemaţi să gireze pentru o perioadă de timp problemele statului în conformitate cu Constituţia, cu legile şi cu programul lor politic.

O serie de evenimente care au avut loc în ultimele luni întăresc afirmaţia noastră, că se încearcă transformarea Poliţiei Române într-o poliţie politică.

Vom menţiona numai câteva dintre cele mai cunoscute cazuri: cazul Triţă Făniţă, cazul Nicolae Dide, cel al primarului Tutunaru, agresarea şi reţinerea unor studenţi membri ai PNŢCD, înaintea mitingului de la 8 noiembrie anul curent.

În orice ţară democratică, asemenea acţiuni din partea Ministerului de Interne, de îndată ce consecinţele lor ajung la cunoştinţa opiniei publice ar determina ministrul în funcţiune să-şi prezinte demisia.

Într-o societate traumatizată de 45 de ani de dictatură, confruntată cu o creştere fără precedent a corupţiei şi a activităţii infracţionale este inadmisibil ca poliţia să fie utilizată pentru intimidarea adversarilor politici ai regimului.

Luând în considerare gravitatea deosebită a acţiunilor menţionate solicităm demisia ministrului Doru Ioan Tărăcilă.

De asemenea, solicităm comisia pentru apărare, ordine publică şi siguranţă naţională să analizeze cazurile menţionate şi să propună măsuri pentru împiedicarea lor.

Declarăm cu fermitate că dorim o poliţie puternică, respectată şi respectabilă, care să asigure liniştea cetăţeanului şi punerea în practică a acestui deziderat esenţial al statului de drept: domnia legii.

deputat PNŢCD,
Tudor Gavrilă DUNCA
deputat PNŢCD,
Ioan Avram MUREŞAN
deputat PNŢCD,
Mircea Mihai MUNTEANU
deputat PNŢCD,
Vasile LUPU

Interpelare
adresată Guvernului de către dl. deputat PNŢCD, Mircea Mihai MUNTEANU

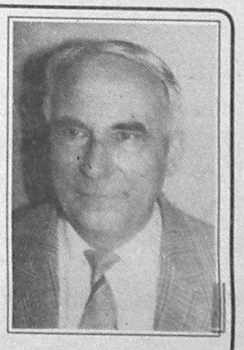

În această zi, s-au aflat în dezbaterea Camerei Deputaţilor, Ordonanţa privind finanţarea activităţii de cercetare-dezvoltare pe anul 1994 nr. 30/22 iulie 1994, respectiv Ordonanţa privind măsuri de regularizare a spaţiilor şi dotărilor ce au aparţinut institutelor de cercetare şi proiectare tehnologică şi întreprinderilor care le-au patronat nr. 64/24 august 1994.

În condiţiile blocajului financiar care se manifestă, în continuare, cu intensitate, stânjenind desfăşurarea normală a proceselor economice şi sociale, astfel încât unele activităţi ajung să fie practic paralizate, cele două ordonanţe menţionate încearcă să asigure supravieţuirea momentană a activităţii de cercetare-proiectare.

Ordonanţa nr.30/1994 autorizează Ministerul Finanţelor să efectueze, prin Banca Naţională a României, un plasament financiar în valoare de 70 miliarde lei la Banca Comercială Română - S.A. din disponibilităţile aflate în trezoreria statului, în vederea decontării lucrărilor cuprinse în Programul naţional de cercetare-dezvoltare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 27 din 27 ianuarie 1994, lucrări ce au fost executate şi recepţionate până la 30 iunie 1994. Şi, deoarece rambursarea plasamentului financiar se va realiza din încasările la Fondul special pentru cercetare-dezvoltare, stabilit prin anexa nr. 11 la Legea bugetului de stat pe anul 1994 nr. 36/1994, se cere Ministerului Finanţelor şi Ministerului Cercetării şi Tehnologiei să întreprindă măsuri care să asigure încasarea sumelor cuvenite, acţionând cu prioritate la agenţi economici cu obligaţii de plată mari, atât pentru achitarea sumelor restante, cât şi în vederea prevenirii formării de noi restanţe.

La rândul ei, Ordonanţa nr.64/1994 stabileşte unele premise în scopul reconstituirii patrimoniului institutelor de cercetare-dezvoltare, patrimoniu absolut necesar pentru desfăşurarea activităţii acestora.

Este evident că, aşa cum afirmam mai sus, cele două acte legislative la care mă refer nu reprezintă decât un paleativ, nişte măsuri parţiale, care soluţionează doar temporar şi aparent situaţia dificilă în care se zbate activitatea de cercetare-dezvoltare.

Importanţa esenţială pe care activitatea de cercetare, inginerie tehnologică şi proiectare o are pentru dezvoltarea economică şi socială a unei ţări este un adevăr prea cunoscut pentru a mai încerca să-l demonstrez. În aceeaşi ordine de idei, ni se pare inutil să mai subliniez faptul că statele avansate din punct de vedere tehnologic, care se află în fruntea clasamentului în ceea ce priveşte nivelul de trai al populaţiei, sunt cele care distribuie o cotă cât mai mare din produsul intern brut pentru cercetare-dezvoltare.

În temeiul celor expuse şi pentru a se crea un cadru legislativ coerent şi complet necesar desfăşurării cu eficienţă a activităţii de cercetare-dezvoltare, solicităm Guvernului să prezinte de urgenţă Parlamentului, în vederea dezbaterii şi aprobării, următoarele acte legislative:

1. Proiect de lege privind organizarea şi desfăşurarea activităţilor de cercetare ştiinţifică, dezvoltare tehnologică şi proiectare;

2. Proiect de lege privind statutul personalului de cercetare-proiectare.

Subliniez faptul că, potrivit cu „Programul legislativ de susţinere a reformei", cuprins în Strategia de reformă economico-socială a programului de guvernare, pe baza căreia actualul Guvern a fost investit, cele două proiecte de lege trebuie prezentate Parlamentului până la sfârşitul acestui an.

www.cotidianul.ro

În aşteptarea ajutoarelor, românii se pot ajuta singuri

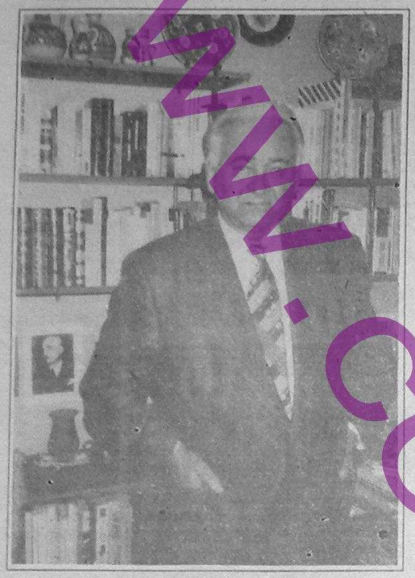

„Reconstruiţi omul şi veţi reconstrui ţara“
Frank Buchman

Cu mai mulţi ani în urmă circula o anecdotă, una printre altele. O delegaţie străină vizitează Republica Socialistă România, însoţită de corespondenţi de presă şi radio. Într-un sat este pregătită pentru primire o gospodărie colectivă, unitate făurită după chipul şi asemănarea colhozurilor sovietice. De la Teatrul Naţional se aduc costume festive, şi ţărani fericiţi, adunaţi în faţa gospodăriei, (să o denumim „Barba lui Voitec“) primesc oaspeţii occidentali. Badea Ion se afla şi el acolo şi un reporter străin, prin translatorul adus din afară, îi cere să facă o declaraţie asigurându-l că va fi transmisă şi retransmisă în mai multe ţări. „Chiar aşa?“ întreabă omul nostru, iar la răspunsul afirmativ se propteşte în faţa microfonului şi urlă cât îl ţineau bojocii: „Ajutooor!“.

După al doilea război mondial a început şi s-a desăvârşit procesul decolonizării. Din Africa şi Asia s-au retras englezi, francezi, belgieni, portughezi, spanioli, uneori cu strângeri de mână, alteori în urma unor adevărate războaie, cum a fost cazul Indochinei şi Algeriei.

Segregaţiile rasiale s-au atenuat prin acte normative dar şi prin schimbarea mentalităţii albilor. În cel de-al doilea conflict mondial, unităţi militare compuse din negri erau instruite separat, dar în Vietnam a existat o adevărată camaraderie, iar recent, funcţia supremă de comandă în armata americană a deţinut-o un general de culoare. Din deţinut, Mandela a devenit preşedintele Republicii Sud-Africane, iar un preşedinte negru din Africa Centrală a fost ales membru al Academiei Franceze, chiar dacă merite excepţionale au venit în urma complezenţei. Locuitorii fostelor colonii au confundat independenţa cu bunăstarea, dar curând s-au trezit la realitate. Francezii, născuţi la a treia generaţie pe pământ algerian, au fost siliţi să plece, punându-li-se clar alternativa „geamantanul sau sicriul“. Situaţia nu a durat mult şi o adevărată invazie de algerieni s-a petrecut în Franţa, în căutarea unor locuri de muncă mai bine plătite decât în independenta lor patrie şi bucurându-se de asistenţă medicală şi socială, ca şi francezii get-beget.

Lumea a treia, mai ales cea africană, a devenit una de emigranţi în ţările de care au fost bucuroşi să scape, sau de asistaţi ai Europei Occidentale şi Americii. Ajutoarele au devenit din excepţie regulă.

Desigur, ajutorarea aproapelui este înscrisă în morala creştină şi face parte din legile nescrise ale solidarităţii umane. Mă întreb ce ar face John, Jean sau Johann dacă ar avea de hrănit o nevastă şi şapte copii, ca în Bangladesh? Cine l-ar mai ajuta pe un astfel de cap de familie, iar dacă în Germania locuitorii se bucură (încă) de un nivel de trai ridicat, este şi datorită faptului, de nedorit, de altfel, că de cuplu, media copiilor este de ceva peste unu.

După evenimentele din decembrie 1989, şi în România s-a crezut că libertatea este sinonimul buneistări. Sosirea de ajutoare a început să creeze unora mentalitatea de asistaţi, ignorându-se în cea mai mare parte că deviza „prin noi înşine“ este de scumpă lui Vintilă Brătianu, nu era una xenofobă de izolare, ci o adevărată chemare la muncă şi efort la scară naţională. Este surprinzător cum de la o zi la alta, oameni deprinşi cu munca şi-au pus nădejdea în împrumuturi externe nerambursabile şi în câteva miliarde de dolari, neluând în seamă că investiţiile de stat şi particulare, acestea germane dar şi ale unor concerne internaţionale, abia au început, după câţiva ani, să dea roade în Germania Răsăriteană, deşi s-au ridicat la multe sute de miliarde de dolari.

S-au conturat lozinci şi idei care se băteau cap în cap. Pe de o parte „noi nu ne vindem ţara“, pe de alta ideea că Occidentul este obligat să ajute o ţară în care majoritatea, în două alegeri a respins sistemul politic şi economic care a dat atâtea roade în lumea cu adevărat liberă. Pe de o parte barbaria minerească oblăduită de putere în frunte cu cârmaciul de partid şi de stat, căreia i s-au adăugat fărădelegile de la Măgurele, pe de alta o propagandă plătită cu sute şi sute de mii de dolari menită să lifteze faţa zbârcită de comunismul preluat din mers, precum şi turneele tot mai dese peste hotare, prilej de cheltuire a altor sute şi sute de mii de dolari.

Tot mai desele plimbări ale lui Iliescu în lumea detestatului capital nu sunt menite să contribuie la ridicarea standardului de viaţă al cetăţeanului de rând. Nu prin cheltuieli nesăbuite în afară se poate ridica nivelul de trai înăuntru. Dar rusofilul de la Cotroceni a moştenit aceastâ manie de la predecesorul său şi oricât ar detesta monarhia constituţională legată de independenţă, unire şi reforme, nu i-ar displace plimbări în caleşti regale, doar s-au mai văzut asemenea escapade pohtite de Curtea Roşie.

În acest timp în ţară cresc exponenţial sărăcia, corupţia şi ceea ce este cel mai periculos, dar atât de favorabil puteri neobolşevice, lehamitea.

Un om poate fi ajutat la o maladie, o naţiune la o epidemie. Un individ, o familie, poate primi ajutorul societăţii în care se încadrează, o colectivitate numeroasă victimă a unei calamităţi naturale are dreptul la un ajutor naţional şi internaţional şi sunt numeroase cazuri în ultimele decenii în care aceste din urmă ajutoare au funcţionat din plin.

O naţiune poate fi bolnavă, ca şi un individ. În cazul românilor, şi nu numai a multora din ţară, dar şi a unora din exil, starea bolnăvicioasă este cea de plictiseală şi dezgust în faţa frământărilor politice. Dar acest morb nu este doar rezultatul deziluziilor ce au urmat lui decembrie 1989, el este şi urmarea unei adevărate campanii, uneori violentă, alteori insidioasă, persuasivă şi perncioasă în acelaşi timp, făcută de putere cu finalitatea transformării naţiunii într-o masă apatică, gata să accepte orice, dacă nu cu teamă, cu resemnare şi dacă nu cu resemnare, cu silă, dar cu o silă pasivă. În acest domeniu are nevoie românul de un ajutor, poate exogen, dar în primul rând endogen: Ajută-te singur! sau cum spuneau bătrânii: Dumnezeu îţi dă, dar nu-ţi pune în sac.

Poporul român nu a fost unul de asistaţi. În vremuri de restriste ce din păcate ne brăzdează istoria, chiar dacă a răbdat, nu s-a resemnat şi a aşteptat un moment favorabil, al colectivităţii sau al naţiunii, pentru a reveni şi redeveni. După ce lua calea codrului, a muntelui, atunci când se întorcea la vatră, deseori părjolită, îşi sufleca mânecile şi cu încredere în ajutorul lui Dumnezeu dar şi în forţele proprii, o lua de la capăt.

Unul din cele mai grele momente ale istoriei noastre a fost cel al retragerii Regelui şi Familiei Regale, parlamentului şi guvernului, a multor demnitari dar şi români fără funcţii, din calea duşmanului, în Moldova în 1917-18. A urmat România Întregită. Dar la Mărăşti şi Mărăşeşti, înaintaşii noştri s-au bătut singuri, izolaţi, lipsiţi de aportul unor aliaţi ce nu-şi respectaseră promisiunile, cu gândul la Dumnezeu, Patrie şi Coroană.

A intervenit însă o adevărată mutaţie. 45 de ani de dominaţie comunistă au deprins marea majoritate a populaţiei să creadă şi să ştie că totul vine de la stat, acea organizare administrativă a atotputernicului partid.

Statul împărţea bursele, plasa absolvenţii, dădea locuinţe, acorda eventuale vize de călătorie în străinătate, aproba ce perimetru să părăseşti Ototoaia şi să te stabileşti în Capitală, iar prin organele sale deghizate favoriza împărţirea de bilete avantajoase în staţiuni turistice, climaterice, balneare. Statul, adică partidul.

Această situaţie nu este unică pentru România şi pentru români, şi în celelalte state care au stat ani şi ani sub umbrela roşie a Uniunii Sovietice se constată fenomene asemănătoare, dacă nu chiar identice. Lucrurile nu sunt însă definitive, nu trebuie să considerăm cu fatalism că ne aflăm în faţa unei stări imuabile. Să reflectăm puţin asupra exemplului Cehiei.

Această ţară, substanţial mai mică decât România, este lipsită de unele resurse pe care le posedă ţara noastră: nu are zăcăminte petroliere, nu are acces la mare, nu are mari suprafeţe roditoare, iar după dezmembrarea Cehoslovaciei, şeptelul a rămas în bună parte în Slovacia. Dar cehii nu s-au căinat că sunt abandonaţi. Fiind primii cotropiţi de Hitler, au cunoscut rigorile ocupaţiei, apoi ale influenţei sovietice la fel ca şi alţii din jur. Iar când în 1968 au încercat un început de democratizare, singuri, părăsiţi de Occident (de Gaulle spunea că invadarea Cehoslovaciei este un accident de parcurs pe drumul destinderii), ca şi după 1989, nu au dat vina nici pe Yalta, nici pe Malta. Astăzi Cehia este un stat stabil, cunoaşte o inflaţie moderată şi o rată de şomaj scăzută, după convertibilitatea parţială a coroanei (republicanii, nu s-au speriat de această denumire a monedei naţionale) o pregătesc acum pe cea totală. Dar Vaclav Havel a fost deţinut politic şi nu secretar de partid cu propaganda şi nici Gauleiter roşu de gubernie. Exilul ceh a fost încurajat la întoarcere, proprietăţile sunt restituite echitabil fără a se recurge la continuarea metodelor bolşevice, la populisme ieftine sau demagogii de circumstanţă. Nici Cehoslovacia şi nici Cehia nu s-a repezit să încheie pactul ruşinii de vasalitate faţă de Kremlin cum a făcut Iliescu, cel şcolit la Moscova stalinistă. Astăzi Cehia este cu adevărat deschisă Occidentului, turismul din afară care a devenit o amintire în România, cunoaşte o deosebită înflorire, iar cehii ca şi slovacii de altfel, se pot plimba în ţări occidentale mai uşor decât o face un intelectual român în inabordabilele staţiuni turistice de pe pământul patriei sale. Lecţia cehă constă în aceea că primele ajutoare şi le-au acordat ei înşişi.

Se poate ajuta românul, în primul rând singur? Fără îndoială că da.

În primul rând folosind dreptul de vot, activ şi curajos, nu cu delăsarea care în ultima vreme a permis accesul la puterea locală a unor nomenklaturişti clasici, multibeneficiari ai perioadei ceauşiste. Se poate ajuta, urmărind atent fenomenele de corupţie la toate nivelele, denunţându-le fără reţinere, pornindu-se de la ideea că mâna celui care corupe sau se lasă corupt, este în final băgată în buzunarul cetăţeanului. Se poate ajuta protestând public şi organizat împortiva transformării radioului şi mai ales a televiziunii într-un instrument de propagandă cotrocenistă, guvernamentală şi pdsr-istă. Se poate ajuta ridicând glasul împotriva elucubraţiilor vadimiste şi a poziţiei cheie deţinută de Adrian Păunescu în Parlamentul European de la Strasbourg. Se poate ajuta votând pentru şi fiind activ în Convenţia Democrată, organism politic al opoziţiei antibolşevice şi care acoperă întregul spectru al tendinţelor politice dintr-un stat modern democrat: creştin-democrat, liberal şi social-democrat. Se poate ajuta şi combătând fără teamă mitocănia, abuzurile poliţiei, imixtiunile SRI în viaţa privată a cetăţenilor. Acestea şi multe altele vor contribui la un climat ce va încuraja investiţii serioase şi eficiente din afară, descurajate de ce se petrece astăzi în ţară.

În acest mod ajutoarele vor fi ceea ce trebuie să fie: colaborare rodnică şi nu cutia milelor. În caz contrar, vom asista mai departe la reprezentarea continuă a piesei lui Beckett, *tot aşteptând un Godot care nu mai apare.*

Constantin MARES

www.comunistii.ro

Dreptatea sfintei Basarabii, dreptatea noastră a tuturor

Să deschidem mereu cartea de istorie a neamului românesc în speranţa de a ne întări în credinţa dreptăţii şi adevărurilor noastre veşnice de reunire cu Bucovina de Nord şi Basarabia într-o singură ţară.

Noi suntem unul dintre cele mai vechi popoare ale Europei, noi existăm într-un spaţiu etnic pe care nu l-am extins, ci dimpotrivă ne-a fost împuţinat prin forţa altor popoare. În vatra noastră strămoşească noi ne-am păstrat prezenţa majoritară, masivă, din vestul României de astăzi şi până în stânga Nistrului, din nordul maramureşano-bucovinean şi până la Dunăre. Suntem un singur popor, suntem în întregul nostru numai împreună cu fraţii noştri din Bucovina şi Basarabia.

Drepturile noastre naţionale şi istorice asupra acestor teritorii, în totalitatea şi integralitatea lor, nu pot fi tăgăduite prin prezenţa populaţiei slave (ucrainieni şi ruşi) în unele zone din Bucovina de Nord şi Basarabia. Spargerea omogenităţii şi diminuarea populaţiei româneşti a fost o politică de dominaţie a fostei Austrii imperiale - în ceea ce priveşte Bucovina - a fostei Rusii şi a fostei Uniuni Sovietice - în ceea ce priveşte Basarabia şi Bucovina de Nord. Regimul comunist sovietic a dus şi mai departe criminala operă imperială, deportând, alungând şi ucigând populaţia românească, săvârşind un abominabil genocid, un adevărat holocaust împotriva poporului român.

Noua populaţie, ajunsă aşa cum a ajuns pe teritorii străvechi româneşti, ce drepturi are în noua conjunctură istorică de revenire a acestor teritorii la România? Dintru început, trebuie spus că pentru această populaţie nu se pune în nici un chip alungarea ei de către statul român. Populaţia colonizată de puterea ocupantă sau aşezată din proprie iniţiativă nu are însă vreun drept de secesiune în a se declara „stat independent" sau a cere alipirea teritoriului pe care îl ocupă la alt stat. Ea are dreptul de a opta pentru cetăţenia statului român, iar România are datoria să-i asigure şi să-i apere drepturile de minoritate naţională. În caz că nu doreşte cetăţenia română are dreptul să părăsească teritoriul românesc.

Continuitatea drepturilor noastre istorice şi naţionale asupra Bucovinei de Nord şi a Basarabiei nu poate fi pusă de asemenea la îndoială prin invocarea ocupării lor de către fostele imperii vecine. De ce? Fiindcă aceste teritorii au făcut parte dintotdeauna din cadrul statului Moldova. Relaţiile dintre Moldova şi Imperiul Otoman au viejuit multe secole în baza unor tratate cunoscute de istorie sub denumirea de capitulaţii. Potrivit acestora, Moldova a recunoscut suzeranitatea Imperiului Otoman, acesta urmând în schimb să-i respecte autonomia internă şi s-o sprijine în apărarea hotarelor sale. Imperiul Otoman nu şi-a respectat clauzele înţelegerii. Prin tratatele din 1675 şi 1812 imperiul otoman a cedat Bucovina Austriei şi respectiv Basarabia Rusiei. Dar românii din Basarabia şi Bucovina în anul 1918 au hotărât în virtutea drepturilor lor naţionale să se unească cu România, regăsindu-se cu întreaga Moldovă în cadrul statului naţional unitar român. Monstruosul edificiu al „drepturilor istorice" constituit prin forţă - de care s-a făcut şi se face atâta caz - a reînviat asupra Basarabiei, pentru Rusia (prin intermediul URSS) în „baza" Pactului Ribbentrop-Molotov din 1939 şi în urma ultimatumului guvernului sovietic din 1940; şi pentru prima dată, pentru aceeaşi Rusie, în baza acelorraşi acte odioase, s-au constituit prin forţă „drepturi istorice" asupra Bucovinei de Nord şi a ţinutului Herţa.

Dar Pactul germano-sovietic a fost declarat nul şi neavenit. Prin acest act fosta Uniune Sovietică a recunoscut nelegitimitatea încorporării ţinuturilor româneşti şi lipsa oricăror temeiuri de drept în menţinerea frontierei româno-sovietice stabilite prin Tratatul de Pace de la Paris din 1947. Prin urmare falsul edificiu al drepturilor istorice asupra teritoriilor româneşti s-a prăbuşit. Timpul, fără a i se alătura dreptatea istoriei, fie el un an, fie chiar sute de ani, nu este făuritor de drepturi istorice pentru ocuparea cu forţa a unui teritoriu străin.

Dreptul unui popor asupra teritoriului său naţional este imprescriptibil. Acest adevăr este valabil pentru toată lumea inclusiv pentru Ucraina care deţine în administraţie, Bucovina de Nord, ţinuturile Herţa, şi ale Hotinului, precum şi sudul Basarabiei, oferite cu acest titlu de fosta Uniune Sovietică.

În acest moment de reunire a noastră, a românilor, într-o singură ţară, Turcia, Austria şi Rusia au de îndeplinit o mare datorie morală faţă de poporul român: de a recunoaşte şi a susţine drepturile noastre suverane asupra Basarabiei şi Bucovinei de Nord. Aceste ţări, ca succesoare ale fostelor imperii otomane, austriac şi rus, au obligaţia de a dezavua în mod solemn tratatele din 1675 şi 1812, care au creat false temeiuri de drept pentru ocuparea Bucovinei de către Austria şi Basarabia de către Rusia. Dezavuarea tratatelor amintite ar onora popoarele acestor ţări şi ar reprezenta nu numai un act de moralitate internaţională, reparatoriu faţă de poporul român, dar şi un act solemn de scoatere în afara ordinei de drept internaţional a unor tratate care au împiedicat exercitarea drepturilor suverane ale poporului român asupra teritoriilor sale. În împlinirea acestor acte, România nu trebuie să aibă nici o rezervă, ea trebuie să întreprindă demersuri în acest sens la nivel guvernamental şi parlamentar, precum şi la nivel de partide, organizaţii politice şi nepolitice.

Cu atâtea adevăruri istorice de partea noastră, nu avem dreptul să plângem, să ne lăsăm copleşiţi de jale în faţa noului genocid care se săvârşeşte împotriva populaţiei româneşti păşnice de pe malul stâng al Nistrului. Ar fi ofrande aduse laşităţii şi fatalităţii dacă ne-am mărgini să ne împreunăm mâinile a neputinţă şi în genunchi un popor întreg să murmure nesfârşita noastră durere a neîmplinirii idealului naţional al unirii. Şi pentru a nu pieri de inimă rea, ne vom doini din nou jalea noastră milenară? Desigur nu vom fugi în păduri şi nici în munţi, dar cine poate fi atât de sigur că nu se va întâmpla?

Ne îmbărbătăm deci, cu aflarea dreptăţii în cărţile de istorie ale neamului românesc, dar teamă ne este ca nu cumva această dreptate să fie crucificată pe altarul forţei şi puterii marelui imperiu al spaimei şi să rămânem paralizaţi, neputincioşi cu toate adevărurile noastre.

Avem dreptul şi puterea adevărului de partea noastră. Este momentul să deschidem acum cartea curajului pentru a acţiona şi a lupta în unirea poporului român într-o singură ţară. Împlinirea idealului nostru de unitate naţională nu are nevoie de un referendum.

Dreptul poporului român în întregul său asupra Bucovinei de Nord şi al Basarabiei în totalitatea sa există, nu se constituie.

Repetăm, actul săvârşirii asupra acestor teritorii de către fosta URSS nu este de natură, potrivit normelor de drept internaţional, să constituie un temei de drept în favoarea statului ocupant, aşa cum nici Germaniei, prin ocuparea Alsaciei şi Lorenei, în urma războiului din 1871, nu i s-a constituit nici un fel de temei de drept. Pe bună dreptate, după primul război mondial, Franţa şi-a reintegrat Alsacia şi Lorena, fără nici un referendum. România şi Republica Moldova trebuie să aibă în vedere acest precedent istoric şi de drept internaţional şi să proclame solemn existenţa unei singure ţări, a României Unite. Şi atât! Nu este nevoie de aprobarea Moscovei imperiale sau a altor puteri.

În ceea ce priveşte Bucovina de Nord, ţinutul Herţa, ţinutul Hotinului şi sudul Basarabiei, aceste teritorii rămân un diferend teritorial între România şi Ucraina, căreia i se va găsi, suntem siguri, o soluţie paşnică într-un viitor apropiat.

Să nu ne sfârşim sufleteşte, prin urmare, în faţa jalei sfintei Basarabii şi să luptăm căci a noastră este şi dreptatea, dar şi victoria.

Grigore LĂPUŞANU-TRANSILVAN

19 noiembrie 1946 – zi de doliu pentru România

„INVERSAŢI REZULTATELE! DAŢI COMUNIŞTILOR 74%"

Se împlinesc 48 de ani de la acea blestemată zi de 19 noiembrie 1946 care ne aminteşte de sinistra farsă a alegerilor în urma cărora a fost „legitimat" guvernul promoscovit condus de Petru Groza. Atunci, printr-o simplă inversare a cifrelor la Comisia Centrală Electorală, s-a acordat partidului comunist – la cererea personală a lui Stalin – „INVERSAŢI REZULTATELE! DAŢI COMUNIŞTILOR 74%" – procentajul de 74% cu care electoratul român investise Partidul Naţional Ţărănesc. La 19 noiembrie 1946 a fost, în realitate, MAREA VICTORIE ÎN ALEGERI A PNŢ. Atunci poporul român, în marea lui majoritate, a spus un NU categoric comunismului şi acoliţilor acestuia susţinuţi cu baionetele şi tancurile armatei sovietice de ocupaţie.

La 19 noiembrie 1946 s-a consumat aşadar, cea mai grosolană şi oribilă fraudă electorală din întreaga istorie politică a României. De la acea dată, sub aşa-zisa „democraţie populară" şi sub tutela armatei sovietice de ocupaţie, comunismul s-a instaurat la putere dând frâu liber tuturor samavolniciilor: arestări, procese politice, desfiinţarea partidelor politice democratice tradiţionale, abolirea monarhiei, a proprietăţii private, a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, crearea partidului unic, instaurarea dictaturii proletariatului bazată pe lupta de clasă, precum şi a altor nenorociri care au urmat (distrugerea elitei intelectualităţii române şi a celei militare, transformarea ţării într-un uriaş lagăr de exterminare a opoziţiei faţă de regimul comunist).

Despre uriaşa fraudă electorală din 19 noiembrie 1946 voi relata în cele ce urmează ca unul care am fost martor direct şi personal la acest mârşav eveniment. Subsemnatul, aveam gradul de locotenent şi am fost repartizat cu o grupă de ostaşi să asigur paza la secţia de votare din comuna Deduleşti, judeţul Argeş.

Ţin să evidenţiez că populaţia ţărănească nu s-a lăsat înşelată nici intimidată şi s-a prezentat în număr mare la votare, bărbaţi şi femei, de toate vârstele, cu taraf de lăutari, într-o atmosferă de încredere şi voioşie. Cetăţenii au fost paşnici, nu s-a manifestat nici o încercare de turbulenţă, delegaţii tuturor partidelor politice fiind prezenţi în sediul secţiei de votare. Preşedinte al comisiei electorale era un maior medic veterinar din divizia „Horia, Cloşca şi Crişan".

Seara, la ora stabilită, s-a încheiat votarea şi s-a trecut apoi la numărarea buletinelor de vot. Spre marea bucurie a localnicilor şi a delegaţilor partidelor democratice tradiţionale (PNŢ, PNL, PSD) buletinele de vot cu ştampila votat aparţineau aproape în procent de 73% PNŢ-ului cu semnul electoral „ochiul". Doar ici şi colo, apărea şi câte un buletin cu semnul de vot „soarele". La încheierea procesului verbal cu rezultatul scrutinului, preşedintele secţiei de votare le-a spus deschis şi fără ocol membrilor delegaţi ai comisiei electorale: „Fraţilor, n-avem încotro, trebuie să lăsă BPD-ul pentru că asta e situaţia: suntem ţară învinsă şi ocupată". Delegaţii n-au semnat procesul verbal. Şi astfel, cu durere în suflet cetăţenii din Deduleşti, de Argeş, furaţi şi înşelaţi la urna de voturi de comunişti au plecat fiecare spre casele lor blestemând ziua de 19 noiembrie 1946 şi pe comuniştii vânzători de neam şi de ţară. Era în acea zi mohorâtă de 19 noiembrie 1946, începutul instaurării regimului comunist de teroare în România care ne-a ţinut încătuşaţi timp de aproape 46 de ani. Acestui odios regim tinerii revoluţionari din decembrie 1989 au încercat prin jertfa de sânge să-i pună capăt definitiv şi pentru totdeauna. Spre marea lor cinste şi demnitate dar şi spre marea noastră dezamăgire de astăzi.

Fie ca această blestemată zi de 19 noiembrie să reamintească atât celor mai în vârstă cât şi generaţiilor de tineri că atunci PNŢ a obţinut o mare victorie electorală, în ciuda ocupantului străin sovietic. Este obligatoriu să ne reamintim că atunci a fost fraudă electorală faţişă, azi recunoscută chiar şi de adversarii politici neocomunişti. Dar, în acelaşi timp, pentru evitarea reeditării unor viitoare noi şi posibile fraude electorale este nevoie de ridicarea conştiinţei cetăţeneşti şi de unitate a opoziţiei în cadrul CDR.

Ing. col. (r)
Mihail ARGINTARU

Arhiva Comunism

Starea de subreligiozitate

Să nu ne îmbătăm cu vorbele: „introducerea religiei în şcoală" (ca disciplină de studiu, adică) n-a rezolvat peste noapte grava deraiere spirituală a neamului acestuia oropsit, transformat, după cum ne-am convins, cei mai lucizi dintre noi, într-o populaţie oarecare, în urma ideologizării intensive de-a lungul a două-trei decenii. Un vast experiment-Piteşti nu putea să nu lase brazde adânci pe obrazuri şi îndeosebi în cugete. Zâmbetele şi crucile de circumstanţă nu au cum schimba fondul mutilat după un plan meticulos-diabolic, desfăşurat aproape fără împotrivire la nivelul românului de rând.

Smulgându-mă din espectativa blazatului, am trecut din 1990 la un fel de ofensivă, spre uimirea multora dintre apropiaţii mei, care, deşi mă aprobă, simt că nu mă înţeleg încă.

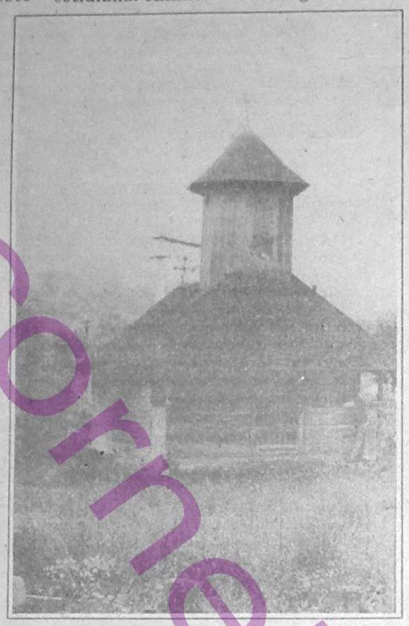

De astă dată n-am să scriu despre proiectul de biserică maramureşeană din Titan , deşi nu las să-mi scape ocazia de a aminti numele unui om de toată isprava, exemplu atât pentru mireni, cât şi pentru cler: părintele profesor Adrian Niculcea. Într-un articol dedicat religiei în şcoală, ca om al şcolii, îmi propun să ating doar un aspect al muncii pe care mă străduiesc s-o desfăşor ca pe o jertfă cotidiană. Amintesc doar fugitiv de rugăciunea începătoare de la orele de clasă şi de momentul biblic intercalat lecţiilor de dirigenţie; căci altceva vreau să subliniez: sintagma (arhi) uzitată "introducerea religiei în şcoală" rămâne o vorbă goală (o formă fără fond - ar fi scris hiperlucidul Titu Maiorescu) atâta vreme cât dascălii înşişi se menţin în aceeaşi stare de subreligiozitate vecină cu ateismul în care ne-a scăldat ideologia marxist-leninistă. Aici e problema, aşadar: cum să-i clinteşti pe ei, pedagogii - destui dintre dânşii acoperiţi deja de solzii aroganţei atotcunoscătoare („lasă, că ştiu eu!") - din starea aceasta mai rea decât ateismul, poate? Nu pierd vremea comentându-le „argumentele" („Eu am crezut întotdeauna, dar în familie mă manifest şi în biserică, nu în şcoală"; „Şi eu cred în Dumnezeu; ce dacă nu mă duc duminica la slujbe?"; „Mie, domnule, nu-mi place să fac paradă de credinţă; p-asta o ai în tine, sau n-o ai; scurt!..." etc., etc.). Îndrăznesc să propun ca oamenii cu har din cler să înceapă catehizări la nivelul cadrelor didactice (dar nu de genul celor neoprotestante despre care am aflat, cândva, cu stupoare, şi din paginile „României libere!"). Împreună cu Ministerul Învăţământului şi Ştiinţei, Biserica Ortodoxă Română ar putea elabora un plan pentru anul şcolar 1994-1995 (în vacanţele de iarnă şi de primăvară, de pildă). Cât timp, dascăli fiind, vorbim doar despre religie, despre Biblie, despre Vieţile sfinţilor ş.a.m.d., rămânând strict în plan raţional, „privitori ca la teatru", neimplicându-ne inimile, întreaga fiinţă, zadarnic spunem că „a fost introdusă religia în şcoală"! Participarea la slujbele religioase, rugăciunile zilnice, faptele creştineşti faţă de aproapele trebuie să se împletească firesc cu activitatea noastră profesională, cu viaţa noastră. Este saltul pe care suntem chemaţi să-l facem: de la ateism/subreligiozitate la religiozitate.

Sigur că re-legarea (= religia) de Dumnezeu înseamnă mult mai mult. Religiozitatea reprezintă, cu alte cuvinte, un prim grup de trepte pe care toţi oamenii (mai ales cei de la catedră!) ar fi bine să-l urce; cu cât mai repede, cu atât mai bine; şi pentru elevii lor, şi pentru ei înşişi.

Prof. Mihai FLOAREA

NOTA: 1) A se vedea rubrica „Poşta redacţiei" a revistei „Martyria", anul II, nr.8/aprilie 1994, p.2.

Anarhism în cultul creştin

Nimeni nu mai contestă astăzi că reforma religioasă n-a fost justificată şi nici că nu a reuşit o linie progresivă atât pe plan religios, cât şi în cel general al întregii societăţi. Aspectele pozitive sunt recunoscute şi în parte au fost preluate şi de bisericile tradiţionale. Dovezi: limba naţională în serviciile religioase, Biblia la îndemâna tuturor credincioşilor, canoane noi adecvate timpului, cooperarea clerului cu laicii şi altele.

Toate meritele Reformei nu pot acoperi marea eroare de a fi proclamat libertatea de interpretare a Sfintelor Scripturi neţinând cont de competenţa şi autoritatea bisericii din care credinciosul face parte. Sau, ca să nu împietăm cu nimic ideea de libertate absolută, să admitem libertatea de interpretare a textelor biblice în limitele raţionale ale bunei cuviinţe, respectând biserica instituţională şi comunitatea ei de credincioşi. Credinciosul este deci liber să creadă ce şi cum vrea, dar să se abţină de a-şi impune punctul de vedere negând tot ceea ce cred ceilalţi, de a se crede singur stăpân al Adevărului, negând mileniile de străduinţe şi jertfe în statornicirea modului de credinţă.

Aceste gânduri sunt prilejuite de lectura unei scrieri sosită din străinătate, intitulată „Dacă vrei să rămâi în întuneric nu citi", adică ne descalifică de la bun început, considerând că tot ce ştim şi credem noi este fals, aparţine întunericului urmând să primim lumina din cuprinsul cărţii lui. Autorul este modest, nu semnează, dar este binecunoscut drept unul dintre contemporanii care şi-au petrecut tot timpul disponibil citind şi meditând. Rezultatul? Un anarhist, un negativist total, cu nimic deosebit şi identic modului anarhist de gândire din sfera politică.

Spre edificare deplină, redăm doar câteva din năstruşnicele opinii, toate considerate a avea la bază texte biblice. Ca început: „Cartea de faţă este scrisă cu scopul de a scoate la lumină Biserica adevărată, care a fost abandonată şi uitată. Ea ilustrează marile fărădelegi care lucrează cu puterea în toate organizaţiile (Bisericile) religioase actuale" (Pag. 2) „Singură Biserica lui Dumnezeu poate supravieţui fără conducători pământeşti, fără grade ierarhice"... „Biserica lui Dumnezeu nu este condusă prin intermediul altor capete unele peste altele, care ocupă cu întâietate locul Domnului Iisus, adică locul Capului" (Pag. 5) „Unul singur este dictatorul de legi: Dumnezeu, dar astăzi avem o mulţime de legi care guvernează bisericile şi care nu sunt date de Dumnezeu" (Pag. 23) „Un creştin adevărat îşi verifică credinţa chiar dacă din organizaţia sa a făcut sau fac parte o mulţime de oameni celebri, cu fapte celebre, culţi, sau chiar consideraţi vârfuri de curăţenie şi sfinţenie". (Pag. 134).

Constatăm, cu profundă durere în suflet că un credincios sârguincios în cel mai înalt grad, contestă tot ceea ce înaintaşii săi întru aceeaşi credinţă au propovăduit, au statornicit şi au apărat chiar cu preţul vieţii lor. Absurd e omul, dar nebun nu e, încât rătăcirea lui trebuie să aibă un motiv şi o explicaţie. Atât motivul cât şi explicaţia ni le oferă el însuşi, relatând următoarele: „Toate organizaţiile bisericeşti sunt dezbinate între ele. Ele nu se pot uni. Nu se acceptă. Se resping. Se distrug unele pe altele. Fiecare spune cu vorbe sau mai rău fără vorbe, cu fapta, despre cealaltă că nu e adevărată". (Pag. 59).

Autorul nu are întru totul dreptate. El face abstracţie de toată mişcarea ecumenistă şi de atâtea înfrăţiri desăvârşite între confesiuni şi asociaţii creştine. El este totuşi deplin justificat, mai ales ca român, cunoscând învrăjbirea dintre cele două biserici naţionale tradiţionale şi numeroasele manifestări duşmănoase interconfesionale.

Dar nu pierdem din vedere că autorul neagă absolut tot ceea ce este instituţionalizat creştineşte, considerându-se singur îndreptăţit a inaugura „Biserica lui Dumnezeu", propunând o anarhie radicală în lumea creştină. Desigur că e deviat, eronat şi nu are nici o şansă de izbândă, ceea ce nu ne scuteşte de a lua în considerare şi a încerca remedierea manifestărilor străine dragostei creştine.

Victor ISAC

Două noi valenţe pentru cultul ortodox

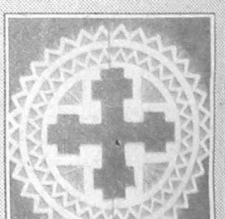

În condiţiile de libertate democratică, efervescenţa schimbărilor de tot felul începe să se simtă şi în privinţa concurenţei convertirii la diferite culte. Opreliştea reglementată prin legi nu mai poate funcţiona, deoarece libertatea credinţei este consfinţită de constituţie.

În această situaţie ortodoxia trebuie să-şi îndrepte activitatea spre alte acţiuni bazate pe necesităţi eficiente. Relevăm două: asistenţa socială şi misionarismul. Acestea au darul de a înnoda legături trainice cu credincioşii, sub aspect material şi spiritual.

Omul modern şi mai cu seamă milioanele de români săraci şi fără lucru au multe şi mari necazuri, denumite cu un termen de împrumut, stresuri: certuri, boli, decese, divorţ, şomaj, singurătate, foame etc. Cine le poate aduce mângâiere, alinare, confort psihic şi poate ajutor material dacă nu slujitorii Domnului? Ajutându-ne aproapele acesta se apropie de cel ce-l ajută. Cel ajutat nu va uita. El se va bucura şi va căuta să-şi răsplătească ajutorul. Bisericile din Occident practică asistenţa socială atât prin efort propriu, direct, cât şi, mai ales, prin dirijarea ajutoarelor date de către credincioşi, instituţiile statului sau firmele particulare. Ajutând aproapele, acesta se apropie de Domnul, de Biserică, de slujitorii săi, cu mulţumire binefăcătoare şi asupra celor ce oferă ajutorul.

A doua schimbare ce se impune este atitudinea ortodoxiei faţă de viaţa monahală ascetică. Este oare acest mod de frângere a vieţii fondat pe vreo motivaţie spirituală sau biologică necunoscută clar sau e o moştenire a pasivităţii orientale transplantată încoace? Un principiu de bază al vieţii este activitatea. Pornind de la acest adevăr se poate afirma că monahismul se cere transformat în misionarism.

Misionarismul ortodox ar trebui să acţioneze pe două planuri:

a) să combată contraofensiva şi relele venite de la unele secte a căror activitate este vădit contra dezvoltării social-economice normale;

b) să explice, să întărească şi să răspândească educaţia morală şi preceptele învăţăturii creştine ortodoxe.

Aceste două noi valenţe sunt necesare revigorării ortodoxiei, care va avea harul pe de o parte să o protejeze de atacurile dăunătoare ale sectelor şi pe de alta să-i confere dinamism şi expansiune spirituală în propovăduirea binefăcătoarelor învăţături ale Domnului Iisus Hristos.

Ing. N. MĂRINCUŞ

www.corneliu-coposu.ro

Sfânta Mare Mucenită Ecaterina

„De la sfinţi putem învăţa toate virtuţile"
(Isidor de Sevilla)

Viaţa lor curată, credinţa lor mărturisită curajos chiar în faţa supliciului, artirea lor spre binele celorlalţi, moartea lor martirică, toate sunt pilde de trăire întru Hristos. Unii sfinţi au desfăşurat şi o rodnică activitate apostolică. Printre aceştia se află şi Sfânta Mucenită Ecaterina pe care Biserica noastră o prăznuieşte la 25 nov. a anului. A trăit la începutul sec. al IV-lea, „secolul de aur" al Bisericii creştine, secolul sfinţilor părinţi mari ritori şi mari liturghisitori. Născută la Alexandria, din părinţi cu stare, era dotată cu înfăţişare fizică de o frumuseţe cu totul aleasă şi era dăruită cu însuşiri intelectuale ieşite din comun. Bine formată din familie, s-a dedicat mai întâi studiului şi gândirii filozofice. A studiat la cele mai înalte instituţii de cultură şi ştiinţă ale timpului, începând cu cele din oraşul natal, apoi şi-a extins aria cunoaşterii asupra culturii eline şi latine. A cercetat scrierile marilor astronomi, s-a iniţiat asupra gândirii şi practicilor necreştine, a cunoscut limbi străine de mare necesitate şi chiar variante dialectale ale unor popoare. Inteligenţă precoce de mare amplitudine, ajunsese ca numai la vârsta de 18 ani să fi studiat pe Omer şi Virgiliu, pe Asclepios, Hippocrat şi Gallin, pe Aristotel şi Platon, pe astronomii Ianni şi Imbri, pe mulţi alţi corifei ai timpului, iar pe deasupra şi-a însuşit retorica ce i-a conferit o seducătoare putere de a convinge şi învinge pe interlocutori. Apogeul culturii sale l-a atins atunci când a studiat învăţăturile Evangheliei şi activitatea mesianică a lui Iisus. Cu asemenea zestre sufletească şi intelectuală a convins pe 150 ritori de renume să se aplece asupra Evangheliei, să o cerceteze, să o înţeleagă pentru ca să creadă în ea.

S-a străduit să aducă la credinţă pe mulţi păgâni, a reuşit să se facă ascultată de personalităţi distinse şi

chiar de către unii din familiile capetelor încoronate. Curajul cu care-şi mărturisea deschis convingerile religioase magnetiza pe cei din jur, extinzându-se din aproape în aproape ca valurile mării până la urechile împăratului Maximian, un crud persecutor al creştinilor. Fascinat de frumuseţea serafică a fecioarei de 18 ani, împăratul credea că tânăra ar urmări idealuri lumeşti şi a încercat să o momească spre căsătorie pentru a o face împărătească. Dar s-a înşelat amarnic. Fecioara, hotărâtă irevocabil să urmeze calea Evangheliei, luminată de o zestre intelectuală şi cu un farmec retoric irezistibil, nu putea fi ademenită de un păgân mediocru şi crud. Refuzând în termeni fermi şi fără echivoc orice abatere de la adevărurile Evangheliei, adevăruri pe care nu numai că le nutrea dar le şi propovăduia, s-a dovedit hotărâtă ca până la moarte să nu-şi întineze sufletul şi fecioria.

Sfânta Mucenită Ecaterina, rămasă definitiv fiică a lui Hristos, a fost supusă la tortură şi în cele din urmă i s-a tăiat capul împreună cu alţii care îi împărtăşiseră credinţa. Averea ce o moştenise de la părinţi fusese dăruită săracilor, confirmându-şi încă din adolescenţă fermitatea de a urma pe Cel care era „Calea, Adevărul şi Viaţa".

Martiriul, primit la o vârstă atât de fragedă, a împiedicat-o de a ne fi lăsat scrieri pe care ar fi fost vrednică să ni le dea. Trecând la cele înalte, în rândul sfinţilor, Biserica noastră o cinsteşte după cuviinţă. Iar noi, credincioşii, ne închinăm icoanei sale sfinte ca să întoarcă faţa sa la acest popor chinuit, umilit, dezbinat prin ademeniri diabolice. Să ducă ruga noastră la Tronul Celui Prea Înalt, de unde să primim lumina regăsirii, lumina păcii şi dragostei creştine, lumina tăriei ca să nu ne lăsăm înşelaţi de slujitorii diavolului, de lupii îmbrăcaţi în piele de oaie, de cei care prin scrierile şi slugărnicia lor au instigat pe asupritori să ne distrugă bisericile, satele, istoria şi credinţa. Să ne rugăm Sfintei Mucenite Ecaterina pentru că „de la sfinţi putem învăţa toate virtuţile".

Preot Pavel ZUZU
Biserica „Domniţa Bălaşa" Bucureşti

Liturghie românească la Bruxelles

În fiecare primă duminică din lună, comunitatea românească din Belgia se întruneşte într-o capelă din Bruxelles pentru a participa la o Sfântă Liturghie şi apoi la o masă comună, organizată prin străduinţa câtorva oameni de suflet.

Deşi cel care oficiază, părintele Gherman, este preot greco-catolic (personalitate cunoscută românilor din exil, intelectual valoros şi om cu suflet mare), la liturghie sunt prezenţi şi mulţi ortodocşi, precum şi belgieni romano-catolici, rude sau prieteni ai familiilor de români.

Printre românii din Belgia se află mulţi cu stare materială bună dar şi tineri necăjiţi, veniţi mai de curând, cu actele nu prea în regulă şi cu o situaţie materială precară. Cu ocazia acestor întâlniri, aceştia primesc pe lângă mâncare şi unele sfaturi în privinţa găsirii unui loc de muncă.

În cuvântul său ţinut la încheierea mesei, părintele Gherman a subliniat: „Oricare ar fi statutul pe care-l aveţi aici, respectaţi legile ţării. Atunci şi noi românii vom fi respectaţi."

Marius VIŞOVAN
Bruxelles

Declaraţie

În luna noiembrie 1992 a fost înaintată Biroului Permanent al Senatului propunerea legislativă cu titlul: „Lege pentru reglementarea folosirii lăcaşurilor de cult ale Bisericii Române Unite cu Roma – Greco-Catolice".

Iniţiativa legislativă se distinge prin conţinut concis, vizând eliminarea unui abuz şi a unei stări de fapt întâlnite în multe localităţi din Transilvania, unde exercitarea dreptului de cult religios pentru credincioşii greco-catolici nu este respectată. Prin situaţiile create se încalcă spiritul „Declaraţiei referitoare la principiile fundamentale ale justiţiei în legătură cu victimele abuzului de putere" – adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. prin rezoluţia nr. 40/34 din 29 februarie 1984.

Reamintesc stimaţilor senatori că dezbaterea acestei propuneri legislative a fost programată cu multă întârziere, deşi conţine numai două articole cu câte două alineate fiecare, iar analiza ei în Comisia pentru drepturile omului a fost temeinică, consultate fiind conducerile celor două Biserici surori – Biserica Ortodoxă şi Biserica Greco-Catolică – şi ţinând seama de avizele comisiilor permanente desemnate de către Biroul permanent al Senatului, sosite în termen.

Dezbaterea în plenul Senatului a fost blocată, invocându-se, de către preşedintele şedinţei, necesitatea prezenţei reprezentanţilor celor două culte şi ai Guvernului.

În fapt s-a acceptat programarea unei întâlniri a Biroului Permanent al Senatului cu conducerile celor două biserici, ceea ce a avut loc în 3 noiembrie a.c., neajungându-se la nici o înţelegere. Totuşi, Biroul Permanent al Senatului a hotărât în ziua de 10 noiembrie a.c. să nu se continue dezbaterea propunerii legislative a domnului senator Matei Boilă, însuşindu-şi argumentaţia absurdă de pe poziţia extremist comunistă a senatorului PRM, aflat în funcţia de secretar al Biroului Permanent al Senatului.

Trebuie să reamintesc că prin Decretul nr. 9 din decembrie 1989 s-a abrogat Decretul nr. 358/1948, proclamându-se libertatea practicării cultului greco-catolic, fără precizarea modalităţii de intrare în posesia bunurilor şi lăcaşurilor de cult. În Decretul nr. 126 din aprilie 1990 se prevede modalitatea de remediere a situaţiei create prin abuz în 1948, precizând în articolul 2 că bunurile aflate în prezent în patrimoniul statului, cu excepţia moşiilor, se restituie, în starea lor actuală, Bisericii Române Unite cu Roma (Greco-Catolică), iar în articolul 3 se preconizează modalitatea de stabilire a situaţiei juridice a lăcaşurilor de cult şi a caselor parohiale care au aparţinut Bisericii Române Unite cu Roma (Greco-Catolică) şi au fost preluate de Biserica Ortodoxă, de către o Comisie mixtă, formată din reprezentanţi clericali ai celor două culte religioase, ţinând seama de dorinţa credincioşilor din comunităţile care deţin aceste bunuri.

Cele două Decrete-lege nu s-au aplicat decât în Banat, prin distincţia şi înţelepciunea celor doi prelaţi: I.P.S. Mitropolit Nicolae Corneanu şi I.P.S. Episcop Ioan Ploscaru, încă din 1990 lăcaşurile de cult ale Bisericii Greco-Catolice au fost predate acesteia. De altfel, aceşti doi distinşi prelaţi au recomandat Senatului, printr-o scrisoare comună, ca iniţiativa legislativă a domnului senator Matei Boilă să fie dezbătută şi aprobată de către Parlamentul României.

Propunerea legislativă a anticipat conţinutul articolului 28 al documentului de la Balamand din iunie 1993 care precizează: „Se doreşte ca, în diferite împrejurări, să se faciliteze slujirea altor Biserici, punându-li-se la dispoziţie propria Biserică, printr-un acord care să permită slujirea alternativă, la timpuri diferite, în acelaşi edificiu".

Soluţia folosirii lăcaşurilor de cult în varianta formulată de iniţiator acoperă şi recomandarea făcută prin amendamentul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei la punctul 8 din Avizul nr. 176 din 28 septembrie 1993, privind cererea de aderare a României la Consiliul Europei, în care este consemnat: „Adunarea apelează la Guvernul român să restituie bunurile bisericii acestora..." etc.

Senator Dr. ing. Tănase P. TĂVALĂ,
Preşedintele Comisiei pentru drepturile omului din Senatul României

JURNAL DE SPECTACOL

Peisaj după Ibsen

Bacău, târg al tristeților bacoviene, întâlnește „Rosmersholm", tărâm imaginat de **Henrik Ibsen**, unde idealurile eșuează și fericirea se veștejește. Acest cadru sub apăsarea căruia iluziile eroilor se spulberă și resortul lor vital se frânge, domină spectacolul regizat de domnul **Dan Alecsandrescu**. Atmosfera încărcată de nemișcare și prezența morții înecă încrederea pastorului Rosmer în misiunea sa de a salva omul precum și vitalitatea fremătătoare, frenetică a Rebekăi. Sugestia copleșitoare, creată de scenografia domnului **Victor Crețulescu**, este cea a unei lumi care înnobilează dar ucide fericirea, cum se spune la un moment în piesă.

Obiecte grele, ancorate puternic de podea, marchează planul orizontal, indică închistarea și imobilismul, nelăsând nici un gând să-și ia zborul. Biroul masiv, fotoliul jos, scaunele, toate comandă mișcări rigide, acționate de resorturi străine simțirii. Cărți din când în când deschise, dar mai ales închise, un scaun mutat arar subliniază ritmul de clocot înăbușit al unei case care respinge râsul și înhibă plăcerea. Norme severe, adânc încrustate în fiecare mobilă, se perpetuează prin generații, anulând visuri și sentimente. Identificată cu ele, resemnată, Madam Helseth (**Constanța Zmeu**) nu mai este o făptură cu adevărat vie, ci un ecou stins a cărui vibrație emoțională s-a pierdut, absorbită în pereți, în lucruri. Acum, abia dacă mai vorbește și aceasta numai pentru a ordona aerul stătut din jur în cuvinte care nu răzbat, cad doar sporind tăcerea și însingurarea.

Deasupra ei, înalt coboară în semne destrămate idealurile pierdute ale celor doi: Johanes Rosmer (**Mihai Drăgoi**) și Rebeka West (**Firuța Vădeanu**). Păienjenișul de perdele este zdrențuit de disperarea cu care se vor fi agățat visurile înainte să piară; tablourile - doar rame

dezertate, ca un ochi închis; oglinzile oarbe - refuzul de a reflecta chipuri golite de orice expresie. Numai o coroniță cu flori albe, de o prospețime nefirească, înconjură stingheră un vas. Nici o privire nu se însenină mângâindu-i contururile, nici amintirea vreunei primăveri nu o trezește în sufletele chinuite. Furtună încremenită de acalmia de o clipă a vântului, câmp de bătălie fără războinici - universul interior se răsfrânge în plânset de monotonie monocromă. Când resursele toate se epuizează, când mântuirea și drumul spre lumină se înfundă în noapte, atunci plăpândul eșafodaj vertical freamătă, se frământă, se rostogolește înghițind trupurile mohorâte, descătușând energia pasiunii într-o altă lume, de umbre. Liniștea se reașează apoi cu aceeași stabilitate reținută și austeră de la început, din totdeauna.

Prezență aproape imobilă, decorul devine astfel personajul principal, iar eroii doar prizonieri într-o temniță ce încarcerează spirite. Revolta lor, alienarea lor nu au însă profunzime, nesusținute de jocul actoricesc care nu se ridică niciodată la încărcătura și dramatismul partiturilor rostite. Ritmul inițial, lent pulsatoriu, nu explodează în destăinuirile deznădăjduite din ultima parte, iar dispariția nu se impune ca unică alternativă a înfrângerii. Din păcate, actorii nu au forța să sugereze finalul deschis între plecarea din acel loc și sinuciderea în doi, propus de regizor, ratând ambiguitatea ieșirii lor din scenă.

Dar să ne despărțim de spectacolul Teatrului „Bacovia" cu gândul la această impresionantă stilistică a decorului, care va adăuga, cu siguranță, multe argumente în actuala dispută teoretică referitoare la un așa-numit „proces de autonomizare a scenografiei față de arta regizorală".

Anca ROTESCU

Un ceaușist al penelului: Sabin Bălașa

Recentă apariție a d-sale la tv, precum și un comentariu al acesteia, pe prima pagină a **Adevărului literar și artistic** (nr. 238), ni-l readuc în memorie pe Sabin Bălașa. Pictor de curte al lui Nicolae Ceaușescu. Pictor de curte al Elenei Ceaușescu. Negustor de triumfalisme, de perspective idilice umflate precum gogoșile, de vaste ceruri ideologice, de mobilizatoare azururi colectiviste, de lingușiri până peste poate, adică de mărfuri căutate cu înfrigurare în lumea nomenclaturii. Mărfuri incluzând o răspundere morală, precum stupefiantele ori armele interzise. Dar iată-l pe mântuitorul lor, așa cum i s-a înfățișat lui Cornel Radu Constantinescu, în amintita publicație: „L-am văzut zilele trecute la televizor, dezinvolt, sigur pe el, prea sigur pe el, așa cum numai o bucată de cremene poate să fie, justificându-și aplecarea către vechea putere cu exemple clasice de prin Renaștere, cu aerul că discută relațiile artistico-politice ale lui Velasquez cu Filip al II-lea al Spaniei. Firește, nici o clipă cu intenția celei mai vagi disculpări, ci în nota constatării normalei și istoricei genoflexiuni a artei în fața curgătoarelor tronuri". Deci istoria e invocată încă o dată în sprijinul compromisului. Și, pe deasupra, o prezumție personală defel, neglijabilă la scara aiuritoare la care înțelege a se lua în serios: „Ce-am făcut eu, în fond, pare să zică pictorul, dacă nu ce au făcut toate geniile artei?". Parcă două exagerări sunt, totuși, prea mult. Parcă geniile picturii nu s-au demis a celebra uzurpatorii, cizmarii paranoici, analfabetele de științific renume mondial. Ori ne înșelăm, d-le Bălașa-Velasquez?

Publicistul de la **Adevărul literar și artistic** (inconsecvent? conducându-și cu stângăcie condeiul? sau perfid?) nu omite a atinge câteva puncte nevralgice ale operei sonorului celebrator ceaușist (un geniu în serviciul altui geniu). Cu ironia de rigoare: „acea pânză în care Ceaușescu, în haine nemțești, cu cravată la gât, zbura peste arcul Carpaților ca un răcnet divin al istoriei naționale". Ca și: „acea pânză «Corigentul», a aceluiași autor, care flata până la confuzie pictura sovietică, prin anii cincizeci și ceva". Cum să-i apreciem asemenea considerații? Le luăm ca atare, chiar dacă ele nu sunt ratificate de concluzia articolului. Întrucât, parțial, exprimă adevăruri crude, aidoma unor plăgi deschise: „În artă, ca și în altele, «devierile» staliniste n-au fost prea crud și definitiv penalizate, ba, mai mult, au constituit premise necesare ale luminoaselor evoluții viitoare. După binecuvântata cutumă care ne patronează destinul social și astăzi: pe stânga nu se greșește niciodată". Mergând pe „stânga" de multă vreme (nu pe mâna sa stângă, nici, de fapt, pe una politică), ci pe „stânga", indiferent de direcție, stabilită de la o zi la alta de partidul unic), Sabin Bălașa n-a „greșit" nici el în desfășurarea carierei sale strălucitor oportuniste. Prin adâncirea „creatoare" a adaptării lucrative, a ajuns, treptat, la o „feerie ciudată", la „basmul cu năluci pozitive", la – ce mai încolo-încoace – „suprarealismul socialist". Nu-l contrazicem pe Cornel Radu Constantinescu. Nici măcar atunci când scrie, apoteotic, în final: „Bălașa n-a fost comunist, nu e nici măcar nostalgic. E doar un guru al albastrului de Voronet, doar un fericit trăitor al prezentului, luând la brat complice eternitatea (sic!). Adică valoarea incomensurabilă a creației sale (sic!), din vârful căreia orice mișcă e popor". Pentru că acest final nu poate fi, în raport cu cele afirmate mai sus, decât de o profunzime cațavenciană, care, simulată ori involuntară (n-are importanță), ne smulge, în chip garantat, surâsul.

Gheorghe GRIGURCU

Limba noastră-i limbă sfântă

În cei aproape cinci ani post-decembriști, au răbufnit tot felul de sentimente și resentimente, de atacuri și contra-atacuri, de informații și contra-informații, de ironii mai mult sau mai puțin usturătoare, de exagerări și dintr-o parte, și din cealaltă – în lupta pentru câștigarea unei popularități cu orice preț. Mă refer astăzi la acea categorie de „făcători" de farse, care – vrând să creeze o atmosferă de... „bună dispoziție" și să smulgă zâmbete, își pun semenii într-o situație chipurile „comică". În realitate, nu fac decât să provoace compasiune, căci – de cele mai multe ori – departe de a-i amuza, o asemenea situație este pentru cei în cauză cât se poate de penibilă (ca atunci când s-ar împiedica și ar cădea, iar pe alții i-ar pufni râsul). Așa stau lucrurile și cu „glumele" (nesărate) ale celor ce se cred grozavi (de deștepți) când speculează confuzia sau ignoranța unor oameni de bună-credință! Faptul că mulți dintre acești „glumeți" habar n-ar avea să dea răspunsuri la alte întrebări, dacă nu le-ar găsi scrise pe bilețele (ca la „Jocuri și concursuri TV", de ex.), nu-i împiedică să „se dea mari" față de unii interlocutori, mai puțin pregătiți în anumite domenii, dar – cu siguranță – mult mai prieteni în altele! Zicala cu „paiul și bârna" este cât se poate de nimerită pentru destui purtători de reportofoane... Desigur, sunt perfect de acord când ni se arată cum suficiența unora (mai sus puși) stârnește râsul în situații devenite comice fără a fi provocate de cei ce le înregistrează (pe bandă sau pe peliculă)! Dar nu sunt deloc de acord cu „vânătorii" de situații așa-zis „comice", pe care ei înșiși le creează, în scopul de a profita de naivitatea omului de pe stradă, căruia – dacă anumite cuvinte (noțiuni) nu i-au fost explicate niciodată – această „joacă" îi sună mai degrabă a... bătaie de joc! Astfel se întâmplă cu „anchetele" întreprinse de anumiți telereporteri care se cred mari umoriști când ne arată că X sau Y confundă „libidoul" cu „liberoul", „legea gravitației" – cu o lege propusă în Parlament, „artera pulmoară" – cu o arteră de circulație rutieră etc, etc. Până și „găselnița" cu apa care reprezintă două treimi din corpul uman n-a fost decât o glumă cât se poate de ieftină!

(G)LUME... (G)LUME – PROASTE GLUME!

Deviza adevăraților umoriști este de a stârni râsul, dar fără a-și bate joc de nimeni (mai mult sau mai puțin voalat), fără a face pe nimeni de râs provocând INTENȚIONAT anumite situații, și-n primul rând – fără a se face de râs pe ei înșiși!

Prof. Gh. CONSTANTIN

www.dacoromanica.ro

Dumitru & Dinu, lideri solitari...

Cele două etape consumate au adus cel puţin o clarificare, referitoare la F.C. Naţional, care a acumulat şase puncte în acest interval, puncte ce l-au instalat în fotoliul de lider. Clarificarea nu constă în faptul dacă F.C. Naţional va fi sau nu campion ci doar că este pornit să facă un campionat de excepţie. Şi îl va face pentru că nu vedem ce s-ar putea întâmpla pe timpul vacanţei ca să-i stopeze această determinare. Să zicem totuşi Doamne fereşte, căci am mai văzut noi minuni din astea. În ipoteza pe care o întrevedem - şi i-o dorim - va fi foarte greu de dat jos de acolo unde s-a urcat, prin propriile mijloace. Este în orice caz, acum când am intrat în a doua treime a Diviziei Naţionale, un lider poate surprinzător dar pe deplin meritat. Cum nici o altă echipă nu a mai reuşit să adune maximum de puncte în cele două partide disputate - şi o victorie cu 3-0 acolo unde au pierdut Steaua, Dinamo şi Rapid - vom trece la cele care au obţinut câte patru, adică o victorie şi un egal. **Rapid** pe linia unei comportări cu veleităţi, **UTA** după victoria pe teren propriu a reuşit un senzaţional egal în Ghencea reducând drastic zestrea Stelei la un punct din şase şi **Petrolul**, cu avantajul transformat în dezavantaj, că ambele meciuri au fost pe teren propriu cu câte trei puncte s-au mulţumit: **Dinamo, Gloria, F.C.Maramureş** şi Oţelul; au valorificat numai postura de gazde, iar în deplasare au înclinat cuminţi steagul. Lor adăugându-li-se cu realizări asemănătoare şi cele două echipe studenţeşti din **Cluj** şi **Craiova** şi recent sărbătoriţii de la **Ceahlăul**. O singură echipă a totalizat atâtea puncte câte etape, **F.C.Braşov**: după ce a înscris la Galaţi două goluri, la poalele Tâmpei nu a mai reuşit nici unul în poarta apărată de cel mai constant portar al Campionatului, **Toader**. În fine, sunt şase antrenori ale căror echipe nu numai că n-au avut bucuria victoriei în două etape dar nu au adunat la activul lor decât un punct. **Farul** şi **Steaua** în fieful lor, iar **Electroputere, F.C.Argeş** şi **Sportul Studenţesc** pe terenuri străine. Campionatul primei Divizii se mai joacă, având încă mult de parcurs, dar în afara concluziei referitoare la F.C.Naţional mai putem desprinde două că retrogradatele se vor alege dintre ultimele cinci clasate şi că **Steaua** va munci din greu ca să poată reedita succesul de anul trecut. De asemeni, **Dinamo** pentru a se menţine în prima treime a clasamentului.

Preliminariile Campionatului European de fotbal

Campionatul European de fotbal cu preliminariile sale a programat nu mai puţin de 19 partide. Între ele sunt câteva ce necesită o atenţie specială. În grupa noastră, **Israelul** se anunţă un demn adversar - atenţie mare pe 15 decembrie - iar **Franţa** deşi n-a marcat încă nici un gol stă periculos la pândă. Poate şi **Polonia**. **Spania** domină categoric grupa a 2-a în care a învins Danemarca cu 3-0. Nordicii au deziluzionat ca şi **belgienii** (1-1 cu **Macedonia**). Grupa a 3-a are de pe acum cele două calificate: **Elveţia şi Suedia**. Seria a 4-a provoacă mari dureri de cap comentatorilor privitor la calificarea Italiei, ce nu se regăseşte. Pierzând pe teren propriu în faţa Croaţiei (1-2), echipă ce-şi consolidează fotoliul de lider, „**azurri**" au fost întrecuţi de **Lituania** (2-1 cu Slovenia în deplasare). În grupa a 5-a **norvegienii** tind să repete parcursul din grupa lor „mondială" (4-0 cu Belarus la Minsk) în timp ce la Rotterdam, Olanda a deziluzionat făcând să crească acţiunile cehilor, care au izbutit egalul. Grupa a 7-a a adus cea mai uriaşă surpriză: zdrobirea **Ţării Galilor** în Georgia cu 5-0. **Moldova** fostă lideră a încasat patru goluri la Sofia unde **bulgarii** puteau marca un număr cel puţin dublu, iar **Germania** jucând modest a trecut la Tirana de **Albania** (2-1). În sfârşit, grupa a 8-a, pare că din cei trei candidaţi, a eliminat **Scoţia** dominată la Glasgow de o echipă **rusă** cu toţi „stranierii" în păr (1-2).

„Turneul celor patru", la box

Pentru a interveni în vacanţa „nefirească" pe care şi-au luat-o majoritatea pugiliştilor după campionatele naţionale de la Brăila - din cauza lipsei unor competiţii importante - s-a iniţiat turneul menţionat în titlu. Aceasta a fost motivaţia principală oferită de dl. **Mihai Bădescu**, secretarul general al Federaţiei române de box, cu prilejul conferinţei de presă ţinută în acest scop. A mai intervenit însă ceva pentru ca locul de desfăşurare al turneului, programat iniţial la Piteşti, să fie mutat la Bucureşti. Este vorba de apariţia unui sponsor deosebit în persoana d-lui **Nicolae Ursu**, fost boxeur şi elev al binecunoscutului **Mielu Doculescu**, care va asigura finanţarea integrală a competiţiei. Lucru ce a făcut ca organizarea să fie preluată de Municipiul Bucureşti, prin **Oficiul pentru tineret**, al cărui director; dl. **Nicolae Petrică**, girează şi Clubul **Olimpia** a promis crearea celor mai bune condiţii pentru un spectacol la înălţimea valorii participanţilor. Lista pusă la dispoziţie numără, cu 3 excepţii, pe cei mai buni boxeuri ai ţării, lipsind dintre ei doar **Francisc Vaştag, Claudiu Cristache** şi **Leonard Doroftei**, toţi posesori ai centurilor de campioni. Motivele absenţei sunt considerate obiective. Lotul naţional de box (seniori) va fi totuşi prezent la Bucureşti, la „turneul celor 4". Premiile sunt următoarele: locul I - 200.000 lei, locul II - 100.000 lei iar locul III - 50.000 lei. Vom avea deci şi un meci între învinşii primei faze. În afara lor mai există şi alte premii speciale. Se poate constata că efortul financiar al sponsorului este de mare calibru. Dintre boxeurii formaţiei al cărei patron este şi care-i poartă numele **„Box Club Ursu"** nu se aliniază la start decât Leondraliu Marian la cat. 57 kg. Îi rămâne însă şi o altă satisfacţie, turneul coincide şi cu **„Memorialul Mielu Doculescu"**, organizat în memoria fostului său maestru. Primul gong mâine, 24 noiembrie, cu două gale (ora 16 şi 18,30), urmate de o gală pe 25 nov. ora 17 şi pe 26 nov. ora 10,30 gala finală. Încă două detalii ce vor spori atracţia prin ineditul lor: partidele vor avea **5 reprize a 2 minute** şi se vor putea angaja pariuri în mod deschis. Turneul celor 4 promite un cert succes.

Pentru ajutorarea marelui boxeur **Ion Monea**, care are nevoie de o intervenţie chirurgicală în străinătate, s-au deschis la iniţiativa d-lor M. Ursu şi Mihai Vişoiu conturile 152071996420067 (valută) şi 14072996420067 (lei) la BRDS filiala Bragadiru.

Gimnastele, primele în lume

În momentul în care Lavinia Miloşovici îşi încheia exerciţiul la sol primind nota 9,950 - cea mai mare notă a concursului - s-a consfinţit şi rezultatul final al acestor campionate mondiale de gimnastică pe echipe, ediţia 1994. La ediţia actuală nu a fost în joc decât titlul pe echipe, intrat pentru a treia oară în posesia României, după o luptă strânsă, în care principala rivală a constituit-o echipa similară a Statelor Unite ale Americii. La băieţi ne-am clasat pe locul 10, iar titlul a revenit Chinei.

Ingratitudinea lui Pete Sampras

După înfrângerea în faţa lui **Beker**, americanul **Pete Sampras** - nr. 1 mondial - părea aproape scos din cursa pentru a ajunge în semifinalele Masters-ului de tenis de la Frankfurt. A fost nevoie ca germanul să-l învingă pe suedezul **Stefan Edberg**, pentru ca Pete să acceadă totuşi în faza în care se „juca" decizia ultimului mare turneu al anului, deşi necotat în Circuitul ATP. În prima din semifinalele contra recentului său învingător de la Paris-Bercy, incontestabilul lider mondial avea iarăşi un meci-test. Dar de data asta **Agassi** nu a mai reeditat performanţa pariziană şi a cedat, lăsându-i învingătorului său drum liber spre finală. Disputată în **Festhalle** plină până la refuz, finala avea să aducă o deziluzie spectatorilor germani ce-l voiau câşigător pe compatriotul lor, Bum-Bum Beker, avantajat de victoria din grupă. Nu a fost să fie aşa căci grecoamericanul nu i-a lăsat teutonului decât un singur set, pe primul (4-6), câştigându-le pe celelalte trei (6-3, 7-5, 6-4) şi odată cu ele turneul. Un final în glorie pentru cel ce va bate probabil recordul de durată al ocupării primului loc în clasamentul ATP.

Handbalistele în turul trei

Dintre cele trei echipe feminine româneşti de handbal, campioana Chimistul a părăsit Cupa Campionilor cedând la un scor mai sever decât cel cu care câştigase la Rm. Vâlcea. Celelalte două echipe ne-au adus marea bucurie de a merge mai departe în turul trei. **Rapid** a reuşit victoria în Portugalia, unde după cele 14 goluri avans din tur, în Giuleşti, şi-a mai adăugat încă nouă (scor 27-18) iar **Textila Zalău** a întrecut - la Zalău - pe **Automobilist** (Ucraina) cu 24-18, obţinând calificarea. Succes pe mai departe.

Acoperirea şarlatanilor înseamnă încurajarea lor

Am demascat şi stigmatizat de mult şi în numeroase rânduri „isprăvile" ieşite din comun ale atletelor şi înotătoarelor chineze, în mod special aceste două sporturi ţinând capul de afiş. Rezultate neverosimile, obţinute şi în grup, promovau de la prima vedere incorectitudinea şi degajau puternic mirosul fetid al dopajului. Când cazurile s-au înmulţit şi barierele au fost ridiculizate majoritatea a trecut de partea celor care au început să acuze şi să protesteze, cerând măsuri radicale. Ceea ce părea cu totul străin şi în orice caz departe de intenţiile forurilor sportive internaţionale puse în cauză, fie că se numeau **P. Nebiolo** sau **Mustafa Larfaoui**. În special ultimul, ca preşedinte al **Federaţiei Internaţionale de Nataţie**, care nici usturoi n-a mâncat..., angajând astfel întreaga F.I.N.A. exact acolo unde terenul este mai putred şi trişajul - ce termen blând - este mai provocator. S-a cerut de către toată lumea la unison şi din ce în ce mai imperativ, controale inopinate nu numai la marile competiţii. Ele au întârziat nepermis de mult, iar când au fost puse în aplicare s-a păşit cu timiditate - cu teamă parcă - şi cu paşi cât mai mici. Cu toate acestea rezultatele au fost mai mult decât revelatoare, adeverindu-se aprecierea noastră că sunt pe măsura controlului. Dacă se efectuează un control corespunzător şi exact (corect) nu se poate să nu iasă totul în vileag. Nu este chiar aşa de simplu să descoperi substanţe care să nu fie depistate de mijloacele aflate actualmente la îndemână. Chinezii oricât ori fi ei peste un miliard - explicaţia puerilă a d-lui Nebiolo, îmbrăţişată de mulţi alţii printre care şi nişte autohtoni - n-au descoperit încă „iarba fiarelor", nedetectabilă la analize - iar în ce priveşte efectele unor antrenamente ruinătoare prin care se obţin rezultatele ameţitoare ale „sportivilor" chinezi, ele sunt basme de adormit copiii. Sau pe cei ce se complac în acest rol. Adevărul a ieşit la iveală. A fost stabilit al cincilea caz de dopaj în înotul chinez, în ultimii 2 ani. S-ar părea că nu este mult -, repetăm fiind şi în funcţie de controale, cum şi câte s-au făcut. Dar aceste 5 cazuri egalează numărul celor comise în 22 de ani, şi la toate ţările din lume, deci într-un interval de 11 ori mai mare şi, ca s-o luăm pe panta d-lui Nebiolo, la o populaţie considerabil mai mare. Va trebui să fie de acord oricine, chiar şi mari apărători ai Chinei, că acestea sunt datele problemei şi că toate celelalte ţări luate împreună au o populaţie mai numeroasă decât aceea pe care o invoca drept scuză „personalităţi" ale sportului. Dar raportul **dr. Alan Richardson** a mai lansat încă o bombă: în afară de campioana lumii de la Roma la 400 m. liber mai sunt încă 30, citiţi bine treizeci, de sportivi chinezi controlaţi şi găsiţi pozitivi. Dar, citiţi cu atenţie, medicii urmează să se pronunţe dacă este vorba de substanţe speciale sau de... secreţii normale ale organismelor respective. Adică cei în cauză au organisme ce ar produce substanţe, să le zicem, stimulante. Ce comoară? Să fim serioşi. Să acordăm medicilor creditul că buna lor credinţă nu se va lăsa influenţată de anumite „indicaţii". Situaţia actuală cu suspansul creat lasă loc larg unor asemenea presupuneri.

Ce-i aşteaptă pe vinovaţi? O suspendare pe doi ani. F.I.N.A. este mai indulgentă decât I.A.A.F. a d-lui Nebiolo. Aceea prevede suspendare de trei ani pentru **Alina Astafei**. Le rezervă însă patru ani „înşelătorilor". Din care însă n-a prea descoperit prin Extremul Orient. E drept că sunt câţiva în grupa de 30. De aceea este foarte interesant de văzut ce se va întâmpla în continuare. Vom putea constata dacă dl. **Mustafa** va continua să apere tagma „hoţilor". Poate că în loc de a-i retrage demascatei medalia de la Roma - lucru pe care îl refuză cu nepăsare - îi va mai acorda încă vreo altă distincţie... Oricum nu ne-am spus ultimul cuvânt...

Pagină redactată de Ioan FRÂNCU

De la lume adunate

● În Congresul american (parlament) se profilează confruntări la orizont, odată cu preluarea majorității de către republicani. Aceștia sunt mai fermi în apărarea drepturilor omului, mai ales în China. De asemeni, Congresul american republican este în favoarea menținerii unui nivel ridicat al înzestrării armatei americane.

● Graciov, ministrul Apărării al Rusiei, este sever criticat în Duma (parlament) cerându-i-se demisia pentru incompetență. Criticile aduse lui Graciov sunt în legătură cu gravele fraude din armată, precum și în legătură cu fostul său adjunct, Burlakov, recent destituit. Se știe că Graciov a avut o atitudine de dispreț față de România cu ocazia vizitei sale la București, când a purtat o cordială discuție pe rusește cu președintele Iliescu.

● Președintele Comunității Europene, Jacques Delors, a afirmat că țările Uniunii Europene trebuie să-și rezolve criza de șomaj, pentru a evita dezintegrarea violentă a țărilor lor. Delors a afirmat că la conferința la vârf a țărilor Uniunii Europene din 9-10 decembrie de la Essen, trebuie elaborate căile pentru creșterea competitivității și a locurilor de muncă.

● Magistrații italieni intenționează să-l audieze pe Gorbaciov în legătură cu subvenționarea partidului comunist italian de către fostul partid comunist sovietic. Gorbaciov a și declarat că el personal a aprobat la timpul său aceste tranzacții.

● Companii vestice înființează un canal de televiziune în Rusia. International Network Television (INT) este prima companie care participă la un asemenea proiect, având o participare de 50%, adică 5 milioane de dolari, transmițând în întregul spațiu rus. În România un asemenea proiect ar fi de neconceput.

● Moscova extinde cosmodromul de la Plesetsk în nordul Rusiei, pentru a-l înlocui pe cel de la Baikonur, Kazakstanul devenind în viitor un loc nesigur prin desrusificarea în curs.

● Ambasada SUA la Praga a retușat ulterior o declarație a ambasadorului american la Praga în care a afirmat că „... guvernul (ceh) ar trebui să aibă o atitudine pozitivă mai fermă" față de fraudele de pe piețele financiare cehe. O persoană oficială din conducerea oficiului de privatizare a fost acuzată de a fi luat 300.000 de dolari mită. Cehii sunt, se pare, foarte susceptibili la opiniile străinilor și n-au nevoie de părerile altora.

● Comisia de control financiar a Uniunii Europene a criticat uniunea pentru irosirea fondurilor și proasta lor administrare, în ajutorul acordat fostei URSS și țărilor Europei de Est.

● O investigație făcută de Uniunea Europeană a arătat că 44% din forța de muncă este gata să-și părăsească țara de origine în căutarea de lucru în alte țări europene. Portughezii, italienii, spaniolii și englezii sunt mai dornici să lucreze în alte țări, decât germanii.

● Surplusul comercial al balanței de export-import al Uniunii Europene cu țările est-europene s-a dublat anul trecut. Uniunea Europeană a realizat un surplus de 6,87 miliarde de dolari în comerțul cu Europa de Est. Partea Germaniei din surplus a fost de peste 34%.

Radu PĂTÂRLĂGEANU

Dl. președinte Corneliu Coposu s-a întors acasă

„Am revenit în țară întremat pentru a pune umărul la dărâmarea Guvernului în vederea alegerilor anticipate"

Vineri, 18 noiembrie 1994, la vreme de seară, cam când Iliescu Ion își încheia ziua de vizită de lucru (electorală) la Iași, iubitorii de democrație îl primeau la Aeroportul Otopeni pe șeful necontestat al opoziției anticomuniste din România - dl **Corneliu Coposu**, președintele PNȚCD.

Chestionat de o armată de ziariști asupra intențiilor pe care le are, dl președinte Coposu a declarat răspicat: „Am revenit întremat, după o lungă absență pentru a pune umărul la dărâmarea Guvernului în vederea instaurării democrației. Va urma o întrunire a Biroului de Conducere, Coordonare și Control al partidului unde se va evalua situația și se vor pune bazele pentru începerea campaniei electorale. Suntem în întârziere față de stăpânire, care și-a început deja campania electorală. Guvernul nu poate face față crizei și de aceea vom avea alegeri anticipate. Cred că poporul, trezit după o buimăceală de patru ani, va vota de data aceasta cum trebuie".

Foto: Alex. Minea

Însoțit de fruntași ai partidului, de dl Emil Constantinescu și de ziariști care îl asaltaseră pur și simplu pentru a pune întrebări, dl președinte C. Coposu s-a adresat mulțimii de simpatizanți adunați în holul de intrare în aeroport: „Am revenit cu puteri sporite și cu intenția ca, împreună cu prietenii noștri, cu toți iubitorii de democrație, în cadrul CDR, să deschidem campania de răsturnare a Guvernului și să câștigăm alegerile. Acest lucru nu se poate face decât cu concursul tuturor. Contăm pe dumneavoastră, contăm pe toți românii conștienți, contăm pe ieșirea românilor din apatie, pentru ca, împreună, uniți, să putem realiza obiectivul ce ni l-am propus: **instaurarea democrației în România, ajungerea la o bunăstare la care visăm de atâta vreme și la o normalizare a situației prin promovarea României în fruntea statelor europene și nu la coada cozilor, unde ne aflăm acum. La mulți ani**".

După aceasta, dl președinte Coposu aflat într-o formă excelentă, s-a îndreptat spre București.

Dan BĂNICĂ

Retrovizor Retrovizor Retrovizor

Luni 14 noiembrie – Săptămâna începe promițător pentru ziariști: dl Adrian Năstase expulzează – în cel mai pur stil dictatorial – echipa ziariștilor albanezi, care nu filma ce trebuie. Senatul nu iese din cuvântul guvernului și stabilește, votând art. 3 din Legea de accelerare a privatizării, valoarea cuponului la astronomica sumă de 5.000 lei. Es timp, Camera Deputaților oferă posibilitatea absolvenților colegiilor de stat să-și continue studiile, tot la tăticul stat, după un an de carantină la fără frecvență. Pe sub Canalul Mânecii, trece noul tunel, prima garnitură cu pasageri; zi mare pentru franglezi, eveniment important pentru Europa. Începe la București vizita oamenilor de afaceri britanici.

Marți 15 noiembrie – Puterea declanșează atacul împotriva ultimei redute a democrației, PRESA, oprind aprovizionarea cu hârtie. Independenta Curte de Conturi admite că a întocmit două variante de dosar privind Banca Națională. Și cu asta, basta. Iarna poate veni în Capitală: de azi există un Comandament central pentru acest anotimp. Parcă am mai auzit de așa ceva, pe când ne luptam cu nămeții de pe străzile necurățate. Au fost omagiați participanții la greva de la Brașov din 15 noiembrie 1987. În același timp, Parlamentul începe modificarea Codului penal prin înăsprirea pedepselor. Comitetul de cultură, artă și mass-media din Cameră invită conducerea TVR la o discuție. Parcă de discuții se tem bolșevicii din Televiziune! Lângă Djakarta s-au adunat liderii a 18 state din Regiunea Pacificului, iar la București aterizează președintele marelui și tradiționalului nostru prieten, Turkmenistanul. Dl Kohl este reales, pentru a 5-a oară, cancelar. Sperăm din inimă ca dl Văcăroiu să nu-i urmeze exemplul, spre binele acestui popor.

Miercuri 16 noiembrie – Mare agitație în Senat, la votarea art. 15 din Legea privatizării, care aduce cu „inițiativa Sălăgean". Confederația Sindicatelor Democrate nu este de acord cu sumele prevăzute de bugetul pe 1995 pentru învățământ (2,93% din PIB) și sănătate (2,8%). Dar cine este, în afară de guvern? Senatorul PAC I.P. Otiman a introdus un amendament privind privatizarea Agromecurilor, punând la grea încercare majoritatea, care a decis amânarea deciziei până luni. Care luni, n-a mai spus. Fundația „C. Brâncuși" va începe refacerea ansamblului de la Tg. Jiu. Mai bine mai târziu decât niciodată. Ucraina s-a hotărât să adere la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare. Ucraina, care ne este acum vecin direct. Soții Mooney scapă de închisoare, așa cum era de așteptat, primesc 2 ani, cu suspendare. Dl Iliescu se ține de cuvânt, demonstrând, încă odată, independența Justiției.

Joi 17 noiembrie – Ion Ilici Iliescu continuă campania electorală, printr-o vizită de lucru la Iași și Suceava. În aceeași zi, ministrul Agriculturii ne anunță că suntem 7 oameni pe un ou. Și Camera Confederativă a Medicilor contestă bugetul pentru Sănătate. Prefectul Vâlceanu a dezgropat securea războiului, amenințând capul dlui Halaicu. Câte-un pic, pic, pic, până n-o mai rămânea nimic (nimeni din Opoziție)! Care Opoziție, cea din CDR, nu reușește să-i readucă pe PNL-iști de unde au plecat în 1992, datorită veto-ului opus de PL '93. Egoism sau inconștiență?

Vineri 18 noiembrie – Sosește la Otopeni dl Coposu, întâmpinat cu speranță și căldură de numeroși români. Guvernul nu se poate amesteca în criza hârtiei de ziar, se spune la Palatul Victoria. El se amestecă numai în fixarea prețurilor alimentelor. Sunt numiți vinovații pentru rușinea de la „Zilele României la Roma": pedepsele scad exponențial, de jos în sus: de la desfacerea contractului de muncă, la trasul atenției. Sosește ministrul maghiar al Apărării. Guvernul suntează Parlamentul și dă o nouă ordonanță, în timp ce Legislativul funcționează. Dar nu reacționează. Separația puterilor! La Tele 7abc, dl Gabrielescu face campanie electorală pentru dl I.I. Iliescu. Așteptăm cu interes Raportul despre evenimentele din '89.

Sâmbătă 19 noiembrie – În sfârșit, un nou născut în marea familie a partidelor românești: la Sibiu apare „Noua Românie". Și cum în lume unul naște, altul moare, se anunță decesul de mult așteptat al Partidului Solidarității Sociale al tov. Mitrea. Care devine al 14-lea vicepreș al PDSR. Tot pentru PDSR lucrează de zor și Bebe Ivanovici care fabrică peste 40.000 de certificate de revoluționar pentru cei ce se înscriu în partidul Celui Mai Mare Revoluționar în Viață, Iliescu.

Duminică 20 noiembrie – De la Dortmund, două vești una bună și alta rea. Cea bună: echipa feminină de gimnastică a României este campioană mondială. Cea rea: nemții nu cunosc actualul imn de stat al țării noastre. Tot azi este Ziua mondială a drepturilor copiilor. Și zi de alegeri în Italia, Ucraina, Vietnam.

H. ORNI